

Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome

Doma laukums 8A, Rīga, LV-1939, Latvija, tālr. +371 67221848, e-pasts neplp@neplp.lv, www.neplp.lv

Rīgā, 2023. gada 18. maijā

LĒMUMS Nr. 199/1-2 (18012000000723-2)

*Par administratīvā soda uzlikšanu
administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 18012000000723*

Izskatot 2023. gada 5. aprīlī uzsākto administratīvā pārkāpuma procesu par iespējamo Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma (turpmāk arī – EPLL) 24. panta ceturtās daļas pārkāpumu, tādejādi pieļaujot EPLL 80. panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu elektroniskā plašsaziņas līdzekļa SIA “TVNET GRUPA”, reģistrācijas numurs 40003490052, darbībā, Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome (turpmāk – Padome) šādā sastāvā – Padomes priekšsēdētājs Ivars Āboliņš, Padomes priekšsēdētāja vietniece Aurēlija Ieva Druvieta, Padomes locekles Ieva Kalderauska un Ilva Milzarāja, Padomes loceklis Andis Plakans, piedaloties SIA “TVNET GRUPA” (turpmāk arī – TVNET GRUPA) pārstāvjiem,

konstatē:

[1] Padomes Monitoringa departaments ir veicis elektroniskā plašsaziņas līdzekļa SIA “TVNET GRUPA” pakalpojuma pēc pieprasījuma “rustvnet.lv” monitoringu par laika periodu no 2023. gada 29. marta līdz 2023. gada 31. martam, vērtējot pakalpojumā pēc pieprasījuma izvietoto audiovizuālo materiālu satura atbilstību Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma (turpmāk arī – EPLL) prasībām.

[2] Padomes locekļi ir iepazinušies ar Padomes Monitoringa departamenta 2023. gada 4. aprīļa pārbaudes ziņojumu Nr. P/2023/6-6/59, kurā, veicot pakalpojuma pēc pieprasījuma rustvnet.lv monitoringu, ir konstatēts, ka **2023. gada 29. martā tika izvietots** raidījumu cikla “Kto vam platit?” (*krievu*: “Кто вам платит?”; *latviešu*: “Kurš jums maksā?”) raidījums “O Grevcovoj, VNŽ i vojne. V studiji Aleksej Roslikov” (*krievu*: “О Гревцовой, ВНЖ и войне. В студии Алексей Росликов”; *latviešu*: “Par Grevcovu, PUA (pastāvīgās uzturēšanās atļaujām) (turpmāk arī – PUA) un karu. Studijā Aleksejs Rosļikovs”) (turpmāk arī – Raidījums) krievu valodā. Raidījums pieejams: <https://rus.tvnet.lv/7742629/o-grevcovoy-vnzh-i-voyne-v-studii-aleksey-roslikov>.

[2.1] Raidījums tekstuāli tīmekļvietnē tiek resumēts un sniegts ieskats apskatītajos tematos:

“*Pirms parlamenta vēlēšanām* (domātas 2022. gada Saeimas vēlēšanas) *partija “Par Stabilitāti!”* (domāta politiskā partija “Stabilitātei!”) *apsolīja cīnīties pret pastāvošo politisko režīmu, nosaucot to par “Levita-Kariņa” režīmu. 1. aprīlī būs pagājis pusgads kopš partija iekļuva Saeimā. Ēterā “Kurš jums maksā?” runājam ar tās līderi Alekseju Rosļikovu par*

politiskā spēka sasniegumiem, pašreizējām prioritātēm, kā arī skandāliem un vienas no partijas lokomotīvēm – Glorijas Grevcovas izstāšanos no partijas.

Ēterā izskanēja:

00:00 “Tiesa atzina Glorijas vainu. Viņa pati uzrakstīja un parakstīja”. Kas notika ar Gloriju Grevcovu?

07:58: “Svarīga ir iekšējā pasaule, 20 minūšu laikā visu sapratīšu”. Kā tiek uzņemti biedri partijas “Stabilitātei!” rindās?

12:27 “Mēs neesam sensācija no TikTok”. “Stabilitātei!” līderis par iekļūšanu Saeimā un partijas finansējumu;

17:51 Uzdevums – sašūpot un publiskot. Rosļikovs par opozīcijas uzdevumiem;

20:58 “Ne izolācija, bet 24. februārī pieveicām pandēmiju”. Politikis par Covid-19 un vakcināciju;

25:29 “Stabilitātei!” līderis par kandidātiem Latvijas prezidenta amatam;

29:02 Grozījumi likumā par uzturēšanās atļaujām un izraidīšanas draudi – kā risināt jautājumu?

37:01 “Aizklausvēties līdz cilvēciskajai daļai”. Ko konkrēti uzturēšanās atļauju jautājumā var izdarīt “Stabilitātei!”?

47:02 Par specdienestiem uz kuriem tiek izsaukts Aleksejs Rosļikovs;

50:10 Vai Rosļikovs vēl uzvaru Ukrainai?

56:56 Kur pazuduši citi līderi? Par attiecībām ar Petrovu (domāts Valērijs Petrovs – “Latvijas Krievu savienība”), Dubovu (domāts Vitālijs Dubovs – politiskā partija “Alternative”), Baraņņiku (domāts Vadims Baraņņiks) un Ušakovu (domāts Nils Ušakovs). Un mazliet par cietumu.”

[2.2] Raidījuma vadītāji: Vadims Radionovs un Ērika Staškeviča.

Raidījuma viesis: Politiskās partijas “Stabilitātei!” valdes loceklis, 14. Saeimas deputāts Aleksejs Rosļikovs.

Raidījumā konstatēti 2 (divi) fragmenti, kuros tiek apspriesti politiskās partijas “Stabilitātei!” Saeimas frakcijas priekšlikumi likumprojekta “Grozījumi imigrācijas likumā” 2. lasījumam, kuri iesniegti Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijai, un kurus, Raidījuma vadītāju mudināts, komentē politiskās partijas “Stabilitātei!” valdes loceklis, 14. Saeimas deputāts Aleksejs Rosļikovs.

[2.2.1] Raidījuma pirmais fragments:

00:24:15-00:25:03 Ērika Staškeviča (vēršoties pie Alekseja Rosļikova): “Bet mēs jau esam aizgājuši pagātnes notikumos. Ņemsim, man patika jūsu kuluāru sarunas par to, kas notiek Saeimā, un kādu lomu jūs tur ieņemat, un kaut kāda cieņa un “sveicieniņi” “Apvienotajam sarakstam” (domāta politisko partiju apvienība “APVIENOTAIS SARAKSTS - Latvijas Zaļā partija, Latvijas Reģionu Apvienība, Liepājas partija”), parunāt par tuvojošajām prezidenta vēlēšanām (domātas Latvijas Republikas prezidenta vēlēšanas), tāpēc ka ir, nu jau sākušās kuluāru sarunas. Tātad, Levīts ies, neies uz otro termiņu, partijas pamazām sāk nosaukt, iezīmēt kas būs izvirzot savu kandidātu. Un dažos salikumos rodas sajūta, ka “Stabilitātei!” var būt tāda “zelta kārts”, kuru no prezidentiem atbalstīt. Pie tam jūs agrāk jau publiski izteiciāties, jūs priekšvēlēšanu debatēs par šo pozīciju. Nu ņemsim, pēc pusgada pēc tam kad ir notikušas vēlēšanas, pie kādas pozīcijas jūs tagad pieturaties par tuvojošajām prezidenta vēlēšanām?”

00:25:04-00:25:26 Aleksejs Rosļikovs: “Pirmais un pats galvenais, “Stabilitātei!” ir ļoti taisnīga partija. Tāpēc, kas ļoti svarīgi, un pie kāda slēdziena mēs šodien nonācām. Tagad virzās jautājums par imigrāciju – tās ir PUA, tie ir deviņi tūkstoši divi simti (9200) vecu cilvēku, kurus 1. septembrī plānots vienkārši brutāli izraidīt no valsts, un Iekšlietu ministriju tagad vada “APVIENOTAIS SARAKSTS” – Māris Kučinskis kungs. Ja vēl nedēļu iepriekš es teicu, ka viņu kandidāts nav slikts cilvēks, tas ir, biznesmenis pārstāvis ...”

00:25:26 Ērika Staškeviča: “Viņu kandidāts Uldis Pīlēns?”

00:25:27-00:25:38 Aleksejs Rosļikovs: “Jā, protams! Tātad tagad atbalstīt prezidentu, prezidenta kandidātu, kurš pārstāv partiju, kura organizē neatkarīgās Latvijas vēsturē pirmo deportācijas vilni no valsts? Nē, paldies!”

00:25:39-00:26:05 Ērika Staškeviča: “Nu pagaidiet, tas pats Māris Kučinskis, lai vienkārši izlīdzinātu, bija pirmais cilvēks no koalīcijas, kurš teica “puīši, likums, kurš tagad ir pieņemts, ir jāpiestrādā. Mēs fiziski nevarēsim izpildīt to ko esam uzrakstījuši uz papīra.” Un viņš bija pirmais, teiksim tā, cilvēks, kurš mīkstina vai aicina mīkstināt grozījumus, kuri izskanēja. Pirmais, teiksim tā, cilvēks, kurš iznāca ar paziņojumu, un gāja it kā pret sistēmu un pret koalīciju. Tāpēc neuzliksim viņam zīmogu...”

00:26:05-00:26:21 Aleksejs Rosļikovs: “Iekšlietu ministrs, viņa darbinieki vakar manā komisijā (domāta Saeimas Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisija) viņa parlamentārie sekretāri pārstāv Iekšlietu ministrijas pozīciju, pārstāv Iekšlietu ministra Kučinska kunga pozīciju, konkrēta partija “APVIENOTAIS SARAKSTS”. Ja ar vienu roku jūs man masējat plecu, bet ar otru man sitiet pa labo ausi, tad par kādu jūsu darbības daļu ...”

00:26:21-00:26:27 Ērika Staškeviča: “Ja viņi pieņems tādu likumu un būs deportācijas, tad Pīlēns, Pīlēns nav jūsu kandidāts?”

00:26:27-00:26:36 Aleksejs Rosļikovs: “... tāpēc šajā stāstā es, piemēram, nevaru saprast, par kādu daļu jūsu daļu man jums pateikties – par to, ka jūs man kreiso plecu pamasējāt, vai par to, ka jūs man pa ausi “izrakstījāt” tikko? Nu lūk, dīvaini!”

00:26:37-00:26:38 Ērika Staškeviča: “Tātad vispār Pīlēns – nē! Levits?”

00:26:38-00:26:46 Aleksejs Rosļikovs: “Cilvēks, kurš atnāca un teica, ka viņš ir kandidāts, ka viņš ir absolūti visu prezidents? Divas nedēļas staigāja pa ielām, spieda rokas, fotografējās un stāstīja kā viņš ...”

00:26:46-00:26:50 Ērika Staškeviča: ““Zelta akciju”, ja nu pēkšņi priekš Levita nepietiks, “Stabilitātei!” nedos?”

00:26:50-00:27:10 Aleksejs Rosļikovs: “Absolūti! Mēs nepiedalāmies šajās ... Vēlreiz saku, mēs, mēs spēlēs “zem tepiķa” nepiedalāmies un piedalīties netaisāmies. Ja būs prezidenta kandidāts pilnīgi visiem, visiem bez izņēmuma – krievvalodīgajiem latvijiešiem, uzbekiem, tatāriem, mongoļiem, visiem, kuri dzīvo Latvijā, bet ne tikai kaut kādai ekskluzīvai iedzīvotāju daļai, mēs par viņu balsosim.”

00:27:10 Ērika Staškeviča: “Bet, ja nebūs?”

00:27:10-00:27:12 Aleksejs Rosļikovs: “Nu tad mūsu balsis nevienam nenoderēs.”

00:27:12-00:27:13 Ērika Staškeviča: “Bet savu kandidātu piedāvāt?”

00:27:13-00:27:25 Aleksejs Rosļikovs: “Nu, mēs pagaidām, es domāju, neesam izauguši līdz tādām līmenim, lai piedāvātu kandidātu, kuru visi atbalstīs. Bet sarīkot, teiksim, pirmsvēlēšanu sacīkstes, kuras ne pie kā nenoved, tāpēc es savu sarunu arī sāku no taisnīguma un rezultāta, nevis par demonstratīvām darbībām.”

00:27:26-00:27:33 Ērika Staškeviča: “Nu tātad, ja deportācijas nenotiks, tad Uldis Pīlēns ir variants, ja pēkšņi būs tik radikālā formā pieņemts, tad nav kandidāts?”

00:27:33-00:27:52 Aleksejs Rosļikovs: “Nu es vispār īstenībā kaut kā neapspriestu tēmu tādā formātā – ja būs deportācijas, nebūs deportācijas vai būs deportācijas, bet tā būs visas Eiropas mēroga katastrofa. Un es laikam absolūti izteikšu visas mūsu frakcijas, visas mūsu partijas viedokli, ka kā var atbalstīt cilvēku, kura partija ir organizējusi pirmo deportāciju neatkarīgajā, neatkarīgās Latvijas vēsturē.”

00:27:53-00:27:58 Ērika Staškeviča: “Mēs, protams, tagad ļoti arī spekulējam - šodien karsta ziņa, kura tiek apspriesta, nesakot, ka tas jau ir noticis fakts.”

00:27:28-00:28:00 Vadims Radionovs: “Nu tur jau patiesībā redzams, es kā reiz lasīju arī šo rakstu. Protams, ka es nebiju šajā komisijā, bet, pēc visa spriežot, viņi paši ir apjukuši ko tad darīt. Nu, robežsardze var, bet robežsardze var, bet kādā gadījumā? Bet mēs pacentīsimies, lai tā nebūtu. Un tur it kā mīkstinoši ...”

00:28:11-00:28:13 Aleksejs Rosļikovs: “Nu paskatieties. Es jums atnesu, kā reiz tagad noderēja.”

00:28:14-00:28:16 Ērika Staškeviča: “Visu laiku gaidīju, kad tas papīrs parādīsies kadrā. Ko tad jūs tur atnesāt?” – Aleksejs Rosļikovs rāda neidentificētu attēlu, kurā attēlots cilvēks, kurš guļ, iespējams, reanimācijā.

00:28:16-00:28:24 Aleksejs Rosļikovs: “Tas ir vēzis. Vēzis ceturtajā stadijā. Viņai ir jākārt valsts valodas eksāmens, vai arī viņa būs spiesta atstāt Latvijas teritoriju. Un tādu, lūk, pie mums ...”

00:28:24-00:28:26 Vadims Radionovs: “Vēzis nav iemesls, lai ... (nesaprotams teksts)?”

00:28:27-00:28:28 Aleksejs Rosļikovs: “Absolūti nē, kas ir dīvaini, dīvaini, jā.”

00:28:28-00:28:30 Ērika Staškeviča: “Kādi ir izņēmumi, lai ...”

00:28:30-00:28:31 Aleksejs Rosļikovs: “Es no galvas jums nepateikšu, bet ...”

00:28:31-00:28:33 Ērika Staškeviča: “Jūs pārbaudījāt, ka tiešām vēzis?”

00:28:33-00:28:43 Aleksejs Rosļikovs: “Protams! Un atkal jau, medicīnas pārstāvji skatījās šo sarakstu. Viņi vispār nesaprot, kā tas ir radīts. Tas ir, kaut ko salasīja un iesvieda, un “auļoja” tālāk.”

00:28:44-00:28:45 Ērika Staškeviča: “Kādi medicīnas pārstāvji? Jūs varat nosaukt viņu vārdus?”

00:28:45-00:29:02 Aleksejs Rosļikovs: “Es jums izstāstīšu šo gadījumu tālāk. 90 % to, kuri pakļūst zem šiem grozījumiem, tie ir tie cilvēki, kuri ir sešdesmit plus (60+). Tie ir veci cilvēki, tās ir vecmāmiņas, vectētiņi. Nu viņi nevienam ne ar ko nerada draudus. Viņi dzīvo savas pēdējās dienas. Viss ko mēs prasījām kolēģiem, nu labi, jaunie lai liek (domāts valsts valodas eksāmens), bet ko jūs tur vecīšus “raustāt”? Viņiem ...”

00:29:02-00:29:07 Ērika Staškeviča: “Bet kāds tur tas vecuma sliekšnis? Tāpēc, ka tur taču ir līdz piecpadsmit (15) gadiem un pēc septiņdesmit (70) ...”

00:29:07-00:29:10 Aleksejs Rosļikovs: “Septiņdesmit pieci (75) gadi. Ja tev ir septiņdesmit pieci (75) gadi, tad liec (domāts valsts valodas eksāmens). Ja septiņdesmit pieci (75) gadi un viena diena, tad nē.”

00:29:08-00:29:14 Ērika Staškeviča: “Bet jūs gribat ... Tagad, lūdzu, ne no kritikas par to kā ir, bet kā vajag. Kāds ir jūsu priekšlikums?”

00:29:12-00:29:39 Aleksejs Rosļikovs: “Sešdesmit (60) gadi, sešdesmit (60) gadi nekārto valsts valodas eksāmenu vispār. Tāpēc ka, pirmkārt, jau viņi pēc vecuma var “nepavilkt”.

Atgriežam atpakaļ spēkā, man laikam nav līdzi, jā nav te. Atgriežam atpakaļ spēkā Valsts valodas prasmes apliecību līdz 2001. gadam. Viņas atcēla! Tieši PUA! Darbam atstāja, priekš PUA atcēla. Tātad, apstākļi tika radīti mākslīgi priekš tā, lai iegūtu kaut kādu masu deportācijai, nu ...”

00:29:39-00:29:44 Ērika Staškeviča: “Tātad, ja ... jūsu priekšlikumi ir divi, pārejot no kritikas uz konstruktīviem priekšlikumiem, divi priekšlikumi?”

00:29:43-00:29:49 Aleksejs Rosļikovs: “Pirmais – pats galvenais: sešdesmit plus (60+) valodu nekārto vispār, pēc vecuma.”

00:29:49- 00:29:52 Ērika Staškeviča: “Kā tikai sasniedza sešdesmit (60) gadus, viss – atbrīvots pēc vecuma?”

00:29:51-00:29:54 Aleksejs Rosļikovs: “Jā! Pensionāri, jā! Pensionāri, jā! Mēs savā laikā ...”

00:29:54-00:29:55 Ērika Staškeviča: “No cik pie mums Latvijā iet pensijā?”

00:29:55-00:00:29:56 Vadims Radionovs: “Pie mums pēc sešdesmit ...”

00:29:56-00:29:58 Ērika Staškeviča: “Vai cilvēkus pēc sešdesmit (60) ir korekti saukt par pensionāriem?”

00:29:58-00:30:15 Aleksejs Rosļikovs: “Mēs pēc tā runājām, mēģinājām runāt ar pārējām partijām. Piedāvājām pat sešdesmit pieci plus (65+). Nu, labi ņemsim taču, nu labi. Tāpēc, ka septiņdesmit pieci (75), tā vispār ir kaut kāda nereāla lieta absolūti. Otrkārt, nu dodiet man pabeigt runāt! Otrkārt, pats galvenais, 2001. gads – visas apliecības, kuras uz šo brīdi bija atceltas, atgriežam tās atpakaļ. Kā kaut kas tāds var būt!?”

00:30:15-00:30:16 Ērika Staškeviča: “Kas tās par apliecībām? Pastāstiet!”

00:30:16-00:30:20 Vadims Radionovs: “Deviņdesmit astotajā gadā (domāts 1998. gads) saņēmu. Ja godīgi, manuprāt, tā nestrādā.”

00:30:20-00:30:24 Ērika Staškeviča: “Kas tā bija par pārbaudi? Kas tā par apliecību? Kāpēc viņas pārstāja būt derīgas?”

00:30:24-00:30:25 Aleksejs Rosļikovs: “Valodas prasmes apliecība.”

00:30:25-00:30:27 Ērika Staškeviča: “Kāpēc viņas pārstāja būt derīgas? Kāda argumentācija?”

00:30:26-00:30:35 Aleksejs Rosļikovs: “Nu, bet es taču vēlreiz saku – argumentācijas nav, un to neieraudzīsiet. Tāpēc, ka, lai tiktu savākta noteikta masa (domāts iespējamajai “deportācijai”).”

00:30:35-00:30:37 Ērika Staškeviča: “Nē, es pārbaudīšu, argumentācija simtprocentīgi ir!”

00:30:36-00:31:02 Vadims Radionovs: “Es gribētu, lai mēs mazliet apstājamies un pārspriežam. Es vienkārši ne visai saprotu, kam vajadzīgas masveida deportācijas. Tāpēc, ka viena lieta, kad, teiksim, “Nacionālā apvienība” un tie, kas virzīja šo likumu, to ieraksta un elektorāts to redz. No otras puses, kā izskatīsies valsts, kura vienkārši vardarbīgi atved un izsviež cilvēkus ārpus robežai? Es nedomāju, ka ir izdevīgi, lūk tieši ...”

00:31:01-00:31:07 Ērika Staškeviča: “Nu, tīri politiski neviens negrib, un tagad noteikti mēģinās “attīt atpakaļ”, lai tādu skatu nebūtu.”

00:31:37-00:31:34 Aleksejs Rosļikovs: “Viņi tagad ir nonākuši absolūtajās “spīlēs”. Vēlēšanas, kad bija pagājušajā gadā, nepieciešams bija pieņemt kaut kādu virkni likumu, kuri satrauktu cilvēkus – ejiet uz vēlēšanām, un balsojiet par konkrētiem politiskajiem spēkiem. Saprotams, ka konkrētais grozījums bija, nu, saprotams, ar kādiem mērķiem. Tagad, lai “attītu

visu to absolūti atpakaļ”, pa lielam “Nacionālajai apvienībai” vajadzētu “parakstīties”, ka mēs viss, mēs neko nevaram. Bet viņi šo “naida balonu ir uzpūtuši” līdz tādiem izmēriem, līdz ārprātīgiem! Ja jūs “sēžat” pat mūsu – Latvijas Twitterī, nu tas, nu skatīties uz to var tikai ar “asarām acīs”. Kā viņi apraksta visus šos ...”

[2.2.2] Raidījuma otrais fragments:

00:36:38-00:36:49 Ērika Staškeviča: *“Jūs taču saprotiet, ka politika nav par to. “Cilvēciskā daļa”, “divdesmit minūšu laikā ieraudzīt cilvēka acīs, cik ļoti viņš der jūsu partijai”, “aizklausvēties līdz sirsniņai” (domāti dažādi Alekseja Rošļikova izteicieni), tas ne tā strādā!”*

00:36:48-00:36:59 Aleksejs Rošļikovs: (vēršoties pie Ērikas Staškevičas) *“Jūs man izauciet kognitīvo disonansi (domāts Alekseja Rošļikova diskomforts, kuru izraisa Raidījuma vadītājas Ērikas Staškevičas formulētie jautājumi). No vienas puses jūs sakāt, ka viss būs brīnišķīgi, neuztraucies, Aleksej, līdz nākamajai nedēļai viņi tur veiks labojumus un cilvēkus neizsūtīs. No otras puses jūs jau principā esat pieņēmusi, ka viņus izsūtīs, bet mēs šajā situācijā, kā partija “Stabilitātei!” esam pilnīgi bezspēcīgi.”*

00:36:59-00:37:21 Ērika Staškeviča: *“Es vairāk virzu uz praktiskiem soļiem, neskatoties uz to, ka jūs neapmierina likumprojekts. Jūs neapmierina un jūs solāt cīnīties par šiem cilvēkiem, es virzu jūs uz to, ko jūs praktiski variet izdarīt? Kā jūs, neskatoties uz to, ka jūs “skatīties sirsniņā un acīs” Saeimas deputātiem, kas pēc manas pārliecības nestrādā, ko jūs variet darīt, kādas jums ir “ietekmes sviras”, lai nepieļautu šo likumu?”*

00:37:19-00:37:21 Aleksejs Rošļikovs: *“Es jums, es jums vēlreiz saku jebkura ...”*

00:37:22-00:37:23 Ērika Staškeviča: *“Izņemot skaistu oratorisko mākslu.”*

00:37:23-00:37:39 Aleksejs Rošļikovs: *“Mēs atkal nonākam pie tās sarunas, kura notika, paldies par komplimentu, pie sarunas, kura notika piecpadsmit (15) minūtes iepriekš: jebkura šīs situācijas publiskošana, kuru jūs pareizi aprakstījāt, nu tas taču ir absurds! Kā var izsūtīt deviņus tūkstošus (9 000) cilvēku? “Klusumā” – viegli! Pienāk pareizs datums un tās vecmāmiņas, kuras ir absolūti neaizsargātas ...”*

00:37:40-00:37:50 Ērika Staškeviča: *“Jums tiešām liekas, ka “klusums” notiek? Man liekas, ka šī PUA tēma, es kā portāla redaktore saku, ka vārds PUA tas ir vienkārši magnēts! Magnēts! Jums liekas, ka tas ir “klusums”?”*

00:37:47-00:38:03 Aleksejs Rošļikovs: *“Es jums ..., jūs laikam kā portāla redaktore, jūs laikam kā portāla redaktore, laikam absolūti priekš sevis skaidri sapratāt to momentu, ka šo tēmu pagājušajā gadā pacēlām tikai mēs. Viņa klusi un mierīgi bija pieņemta, viņa klusi un mierīgi “aizbrauca” vajadzīgajā virzienā, un neviena partija neizteica ne vienu vārdu.”*

00:38:03-00:38:28 Ērika Staškeviča: *“Nepiekrītu, nepiekrītu! Visās priekšvēlēšanu debatēs tā bija TOP tēma, kuru apsprieda, un es vēl līdz šim atceros tāds Borisa Cilēviča battls (domāta vārdu cīņa) ar Judīnu, kur viņi, kur Cilēvičs, cilvēks, kurš vienmēr ir ļoti nosvērts, tāds politiski zinošs, protošs, kurš nekad nemētājas ar vārdiem. Viņš tā mazliet pārgāja uz emocijām, tāpēc, ka likumprojekts bija pietiekami svaigs. Un viņi strīdējās tādos paaugstinātos toņos par PUA tēmu.”*

00:38:27-00:38:59 Aleksejs Rošļikovs: *“Atļausiet, atļausiet, atļausiet es atgriezīšos vēlreiz. Jūs taču negribat manī klausīties! Sarunu biedrs ir vairāk pacietīgs (domāts otrs Raidījuma vadītājs Vadims Radionovs). Pēc vēlēšanām, kad bija notikušas vēlēšanas, un kad visiem jau ir absolūtais mandāts darboties, nu ko tagad? Pirmsvēlēšanu debatēs pabļāva, pakliedz, parībināja ar kājām, un pat tad ir milzīgs jautājums, kādā stāvoklī tas likums tika pieņemts? Pēc tam visi jau pakliedza, tāpēc ka priekšvēlēšanu laiks – var pakliegt. Pēc tam šis*

jautājums aizgāja absolūtā “klusumā” un nevienu vairs neinteresēja. Mēs to pacēlām, mēs to aktualizējām, un mums pārmet: ne jūsu elektorāts. Nav svarīgi! Mēs par taisnīgumu – kā var izsūtīt cilvēkus?”

00:38:59-00:39:00 Ērika Staškeviča: “Kāpēc tas nav jūsu elektorāts?”

00:39:00-00:39:16 Aleksejs Rosļikovs: “Nu tādu secinājumu izdara “Nacionālā apvienība”, jo tie nav pilsoņi – viņi nepiedalās vēlēšanās. Neinteresē absolūti. Mēs esam par taisnīgumu, šeit piederības jautājums mums absolūti nav svarīgs. Tāpēc visā šajā stāstā mēs no pašas pirmās dienas, no pagājušā gada, kad stājāties amatā, burtiski pēc pāris nedēļām, kad konstatējām likumu, mēs pastāvīgi ...”

00:39:14-00:39:19 Ērika Staškeviča: “Būtu dīvaini prasīt “Saskaņai” pacelt šo jautājumu, ņemot vērā, ka viņus neievēlēja Saeimā.”

00:39:19-00:39:28 Aleksejs Rosļikovs: “Nu, jūs atvainojiet mani, bet sniegt konsultācijas cilvēkiem, palīdzēt ar dokumentiem ... Paldies visiem “ceha” kolēģiem, kuri to sāk darīt. Es viņiem esmu bezgalīgi pateicīgs, bet tas notika burtiski mēnesi atpakaļ.”

00:39:28-00:39:38 Ērika Staškeviča: “Tātad jūs sacēlāt alarm (anglicisms vārdam trauksme), jūs visus “nolikāt uz ausīm”, jūs cīnāties, jūs sakāt, ka tas ir nepieņemami. Kas būs rezultātā, kādas vadības “sviras”, varas “sviras” ...”

00:39:38-00:39:41 Vadims Radionovs: “Jā, pa punktiem jūs variet aprakstīt, kā? Lūk, mēs iesniegsim, vai vēl kaut ko.”

00:39:39-00:39:40 Ērika Staškeviča: “Kā jūs panāksiet to, ka ...”

00:39:41-00:41:01 Aleksejs Rosļikovs: “Pirmais, laikam pats galvenais, ko es gribētu izdarīt, nešaubīgi es par to runāju ar mūsu kolēģiem tā saucamajā opozīcijā, mums ir iespēja savākt trīsdesmit četras (34) balsis. Mēs tādā veidā savācām un komisiju par bankām. Ar trīsdesmit četrām (34) balsīm varam nobloķēt jebkuru kustību. Es līdz rītdienai vēl vērtēšu visus šī jautājuma juridiskos aspektus. Ja es skaidri sapratīšu, ka risku ir krietni mazāk nekā pozitīvās puses, tad spēlēsim šajā virzienā arī. Plus mums vēl ir trīs lasījumi. Šajos jautājumos mēs arī piedalīsimies ar papildinājumiem, es jums jau divas “sviras” prezentēju. Un trešais, tas laikam ir pats svarīgākais, mums jau ir iesniegtas prasības Satversmes tiesā. Mēs viņas iesniedzām mazliet pēc cita principa. Tāpēc, ka mūsu kolēģi iesniedz par nevienlīdzību – ka tikai Krievijas pilsoņiem pieprasa latviešu valodu, bet pārējiem nē. Mēs savukārt iesniedzām tāpēc, ka viņš nedrīkst būt ar atpakaļejošu spēku. Jums atņem to, ko jūs jau esat saņēmuši sen. Nu tas ir dīvaini. Tātad paņēma atgriezās pagātnē, pateica, ka šeit tev nepienākas. Tātad mēs mazliet ar citu stratēģiju. Uz doto momentu mums trīs “sviras”. Vēlreiz anonsēšu speciāli jums: bloķēt likumu, tas ir pirmais. Otrais, trešajā lasījumā iesniegt priekšlikumus, un trešais tas ir darbs ar Satversmes tiesu. Un ceturtais, tam ir jābūt jebkurā gadījumā plānam visiem – tas ir plāns gadījumam, ja “korpuss ir applūdis un zemūdene grimst”, tas noteikti ir darbs mūsu atbalsta centros, kuri ir visā Latvijā. Kur mēs palīdzēsim cilvēkiem ar dokumentālajiem jautājumiem, tādiem kā individuālā vēršanās tiesā, grupveida vēršanās tiesā un, teiksim tā, visādi tekošie jautājumi.”

00:41:01-00:41:19 Vadims Radionovs: “Es gribēju jautāt jums: lūk, iedomāsimies tādu situāciju, pieņemsim, pie jums atnāk “zēni no koalīcijas”, mēs saprotam, ka politika, tas ir ne tikai tas kas virspusē, bet arī to, ka arī “buldogi zem paklāja”. Un saka: zēni, jūs atbalstiet mūsu kandidātu prezidenta amatam, mēs “nobremzēsim” šo likumu. Lūk, ja jūs nostādīs tādas izvēles priekšā?”

00:41:20-00:41:38 Aleksejs Rosļikovs: *“Ja pie manis atnāk prezidenta kandidāts, kurš saka: Aleksej, es ar savu augstāko varu atceļu šo likumu un visi šie cilvēki var palikt šeit valstī. Priekš manis tas ir pietiekošs signāls, ka viņš ir prezidents visiem – es viņu atbalstīšu. Es domāju, es laikam varu teikt ar pārliecību, ka tas būs nesmuki, ņemot vērā, ka mana komanda šeit nav. Es esmu pārliecināts, ka komanda arī man sekos. Simtprocentīgi!”*

00:41:38-00:41:43 Vadīms Radionovs: *“Bet, ja ne prezidents, bet, teiksim tā, “tirgus” laikā, jūs esiet gatavs tādiem kompromisiem?”*

00:41:43-00:42:24 Aleksejs Rosļikovs: *“Es neesmu gatavs ne ar vienu tirgoties. Es ar visiem tikšos frakcijā, kur mūs ikdienā noklausās absolūti visi specdienesti, un tas nav “tirgus”, ja. Bet, ja pie mums atnāks prezidenta kandidāts un teiks: Aleksej, mēs esam absolūti par visiem, kuri šeit dzīvo, mēs saprotam, ka šie PUA pensionāri ir ekonomiskie, ekonomisku iemeslu dēļ mainīja savas pases, tāpēc ka tas bija naudas jautājums, nevis jautājums kādu valsti es mīlu, un mēs esam gatavi viņiem palīdzēt. Es viņu atbalstīšu. Bet tas nav “tirgus”, tas nav “tirgus”. Tas ir cilvēks ar tādām darbībām parāda, pierāda man, ka viņš tiešām ir prezidents visiem Latvijā. Viss, man vairāk neko nevajag. Tas ir ietekmīgāk nekā vārds, tas ir ietekmīgāk nekā solījumi. Lūk, tā ir īsta darbība. Bet viņš nedrīkst baidīties. Tāpēc, ka viņam uzklups noteikta iedzīvotāju daļa, kura teiks: ahā, jūs atbalstāt tur ...”*

00:42:24-00:42:27 Ērika Staškeviča: *“Atkal jūs par kaut kādām hipotētiskām izdomātām situācijām. Es, man patika pirmais punkts ...”*

00:42:27 Aleksejs Rosļikovs: *“Pagaidiet, ...”*

00:42:28-00:42:34 Ērika Staškeviča: *“... nobloķēsim šo likumprojektu. Jums ir pietiekams skaits balsu un spēka, lai bloķētu šo likumprojektu?”*

00:42:34-00:42:42 Aleksejs Rosļikovs: *“..., bet es tāpēc speciāli priekš jums no sākuma arī pateicu, ka sastādīt “banku komisiju” mums trīsdesmit četras (34) balsis ir, jā. Un es esmu absolūti pārliecināts, ka mums ir ļoti konstruktīva opozīcija.”*

00:42:42-00:42:44 Ērika Staškeviča: *“Nu tad ko, faktiski varam “izelpot”, jūs nobloķēsiet šo likumprojektu?”*

00:42:44-00:43:03 Aleksejs Rosļikovs: *“Nu, pagaidiet. Sāksim ar to, ka ir, teiksim tā, noteikti politiskie spēki, tagad atļaujiet ar jūsu atļauju tos nenosaukt, kuriem iekšienē ir dažādi uzskati par šo situāciju. Tāpēc mans uzdevums būs nākt tieši lūgt viņus, ja, tāpat patiesībā jau savu frakciju iekšienē šajā jautājumā būt vienotiem. Un tas arī viss. Tā ir absolūti parasta situācija.”*

00:43:03-00:43:10 Ērika Staškeviča: *“Bet jums šajā laika periodā ir izdevies kaut ko nobloķēt? Jo lūk stratēģija, kuru jūs tagad aprakstiet, vai ir kaut kāds reāls piemērs, kad jūs tā esiet izdarījuši?”*

00:43:10-00:43:12 Aleksejs Rosļikovs: *“Nu, pagaidām nav bijusi tāda vajadzība. Lūk, tagad būs!”*

[2.2.3] Latvijas tautai katru gadu 25. martā ir sēru diena – Komunistiskā genocīda upurus piemiņas diena, pieminot 1949. gada marta deportācijas, kuras bija Padomju Savienības okupācijas iestāžu veikta masveidīga Baltijas valstu iedzīvotāju izvešana uz attāliem PSRS apgabaliem 1949. gada 25.—29. martā.

Ņemot vērā, ka Latvijas tautai vārds “deportācija”, pie tam, ja šo vārdu izmanto marta mēnesī, viennozīmīgi saistās ar Padomju savienības okupācijas iestāžu Latvijas iedzīvotāju izvešanu uz attāliem PSRS apgabaliem, vidusmēra auditorijai vārda “deportācija” lietošana asociējas ar negatīvām emocijām par valsts okupāciju un sekojošām represijām pret Latvijas

Republikas pilsoņiem. Neskatoties uz to, ka skaidrojošā un sinonīmu vārdnīca “Tēzauris” sniedz vārda “deportācija”¹ skaidrojumu: “*Piespiedu izsūtīšana, pārvietošana, izraidīšana (aiz politiskiem vai krimināliem motīviem uz likuma vai valsts varas iestāžu lēmuma pamata)*”, diskutējot par iespējamajiem grozījumiem “Imigrācijas likumā” Raidījumā tiek sniegta apzināti neprecīza informācija, ka iespējamie grozījumi Imigrācijas likumā paredz Latvijas iedzīvotāju deportāciju/izsūtīšanu no valsts, ja viņi nebūs pieteikušies valsts valodas prasmes pārbaudes kārtošanai, un nebūs iesnieguši pieteikumu Eiropas Savienības pastāvīgā iedzīvotāja statusa pieprasīšanai. Attiecīgā likuma norma tiks piemērota nevis Latvijas iedzīvotājiem, bet tikai Krievijas Federācijas un Baltkrievijas pilsoņiem, kuriem pastāvīgās uzturēšanās atļauja Latvijas Republikā ir izsniegta kā Latvijas Republikā dzīvojošam ārzemniekam, kurš pirms citas valsts pilsonības iegūšanas ir bijis Latvijas pilsonis vai Latvijas nepilsonis. Pēc būtības iespējamie grozījumi Imigrācijas likumā nozīmē iespējamu Krievijas Federācijas un Baltkrievijas pilsoņu (ārzemnieku) izraidīšanu (<https://likumi.lv/ta/id/232351-noteikumi-par-arzemnieka-piespiedu-izraidisanu-izcelosanas-dokumentu-un-ta-izsniegšanu>) uz viņu pilsonības valsti, ja viņi neievēros likumīgās prasības veikt nepieciešamās darbības Eiropas Savienības pastāvīgā iedzīvotāja statusa pieprasīšanai, nevis deportāciju.

[3] Izvērtējot Lēmuma 2.2.1. un 2.2.2. punktus konstatēto, 2023. gada 5. aprīlī Padome pieņēma lēmumu Nr. 158/1–2 (*lēmuma numurs Administratīvo pārkāpumu procesa atbalsta sistēmā – 18012000000723 – 1*), ar kuru uzsāka administratīvā pārkāpuma procesu par iespējamo Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 80. panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu SIA “TVNET GRUPA” darbībā, tas ir, par pienācīgas precizitātes un neitralitātes neievērošanu 2023. gada 29. martā izvietotajā raidījumu cikla “Kto vam platit?” raidījumā “O Grevcovoj, VNŽ i vojne. V studiji Aleksej Roslikov”, tādējādi, iespējams, pārkāpjot Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 24.panta ceturtajā daļā noteiktos programmu veidošanas vispārīgos noteikumus.

[4] 2023. gada 6. aprīlī Padome ir informējusi SIA “TVNET GRUPA” par to, ka 2023. gada 5. aprīlī tika pieņemts lēmums uzsākt administratīvā pārkāpuma procesu Nr.18012000000723 un vienlaikus lūgusi SIA “TVNET GRUPA” izvērtēt Padomes konstatēto un sniegt paskaidrojumus minētajā lietā līdz 2023. gada 20. aprīlim.

[5] 2023. gada 20. aprīlī Padome ir saņēmusi SIA “TVNET GRUPA” 2023. gada 19. aprīļa paskaidrojumus Nr. 2023-04-19/01 (turpmāk arī – Paskaidrojumi), kuros SIA “TVNET GRUPA” pārkāpumu neatzīst un lūdz izbeigt administratīvā pārkāpuma procesu Nr.18012000000723, savu nostāju pamatojot ar turpmāk norādītajiem argumentiem:

[5.1] Paskaidrojumos norādīts, ka Raidījumā sniegts viedoklis:

SIA “TVNET GRUPA” pamatojas uz to, ka Latvijas Republikas Satversmē noteikts, ka ikvienam ir tiesības uz vārda brīvību, kas ietver tiesības brīvi iegūt, paturēt un izplatīt informāciju, paust savus uzskatus (100.p.). Šīs tiesības var ierobežot likumā paredzētajos gadījumos, lai aizsargātu citu cilvēku tiesības, demokrātisko valsts iekārtu un tikumību (116.p.). Vienlaikusi noteikts, ka valsts aizsargā cilvēka godu un cieņu (95.p.).

¹ Pieejams: <https://tezauris.lv/deportacija>

SIA "TVNET GRUPA" paskaidrojumos norāda, ka, kā atzīts judikatūrā, kas izveidojusies attiecībā uz norādīto materiālo tiesību normu piemērošanu un interpretāciju, izspriežot lietas par goda un cieņas aizskārums, vispirms nepieciešams konstatēt, vai publicētā informācija ir ziņas vai viedoklis, jo tikai ziņas jeb fakti ir pakļaujami patiesības pārbaudei un to pastāvēšana var tikt pierādīta. Turpretī viedoklis atspoguļo kādas personas subjektīvu vērtējumu par citu personu, tās darbību vai notikumiem, tādēļ tas nevar būt ne patiess, ne nepatiess, lai arī cik nepieņemams tas kādam neliktos.² Attiecīgi, ja faktu esamību ir iespējams pārbaudīt, tad vērtējumi jeb viedokļi, nepakļaujas pierādījumiem par to pareizību. Arī Latviešu literatūras vārdnīcā sniegts skaidrojums, ka "ziņas" ir datu, faktu, skaitļu un arī informācijas kopums, savukārt "viedoklis" ir uzskats, izpratne (par ko), arī attieksme (pret ko).³

Konkrētajā gadījumā jāņem vērā, ka raidījumā piedalījās divi žurnālisti un raidījuma viesis – Saeimas deputāts un informācijas sniegšanai galvenokārt izmantots faktu un viedokļu intervijas žanrs.

Papildu kritēriji, kas jāņem vērā, lai nošķirtu ziņas no viedokļa, ir, pirmkārt, ka „*būtiskākā ir nevis izteikuma gramatiskā interpretācija vai tas, ka izteikums pausts apgalvojuma vai pieņēmuma formā, bet publikācijas vai izteikuma kopējais konteksts. Otrkārt, būtiska nozīme piešķirama tam, kā šādu izteikumu vai sižetu uztvertu neitrāls lasītājs. Vai viņš to, piemēram, vērtētu kā neizdevušos joku, vai asu kādas personas kritiku, vai arī uztvertu kā konkrētu faktu. Treškārt, svarīga var būt arī paša izteikuma autora piešķirtā nozīme attiecīgajiem izteikumiem*”⁴. Tāpat arī jebkurš strīdus izteikums jāvērtē, ņemot vērā kritizētās personas statusu, aplūkojamā jautājuma sabiedrisko nozīmību un publikācijas mērķi.⁵

SIA "TVNET GRUPA" paskaidrojumos norāda, ka Padomes lēmumā nav norādīts konkrēts Raidījuma teikums / tā daļa, kura ir nepatiesa, Padomes lēmumā norādīts tikai, ka „[...] *vidusmēra auditorijai vārda "deportācija" lietošana asociējas ar negatīvām emocijām par valsts okupāciju un sekojošām represijām pret Latvijas Republikas pilsoņiem,*” tātad nevis intervējamais vai žurnālisti sniedz kādu nepatiesu vai maldinošu faktu, bet tiek pieļauta iespējamība, ka paustais neatbilst tiesību normai.

Viedokļa atbilstību patiesībai pierādīt nav iespējams, tādēļ šāda prasība jau pati par sevi ir vārda brīvības pārkāpums. Attiecīgi pienācīgas precizitātes princips neattiecas un nemaz nevar attiekties uz Raidījumā pausto viedokli un tā izpausmes veidu, jo viedoklis atbilstoši ECT un Latvijas tiesu praksei nevar būt ne patiess, ne nepatiess (precīzs vai neprecīzs), jo tas norāda uz personas subjektīvu vērtējumu par kādu personu, apstākļiem vai notikumiem.

[5.2] Paskaidrojumos tiek norādīts arī, ka ir bijis tiesiskais pamats Raidījuma publicēšanai:

SIA "TVNET GRUPA" tiesības izplatīt Raidījumu garantē Satversme, kā arī starptautiskie cilvēktiesību dokumenti. Ņemot vērā, ka Latvijas Republikas Satversmes 100.pants paredz tiesības uz vārda brīvību, tad gadījumos, kad ir šaubas par šīs normas saturu, tā tulkojama pēc iespējas atbilstoši interpretācijai, kāda tiek lietota starptautisko cilvēktiesību

² skat. AT Senāta 2009.gada 25.novembra spriedumu lietā Nr.SK-276, 2011.gada 9.februāra spriedumu lietā Nr.SK-60, 2011.gada 5.oktobra sprieduma lietā Nr.SK-209 un LR Augstākās tiesas Plēnuma un tiesu prakses vispārīnāšanas daļas 2003./2004. gada tiesu prakses apkopojumu „*Tiesu prakse lietās par personas goda un cieņas civiltiesisko aizsardzību*” 9.lpp.

³ Latviešu literatūras vārdnīca.1996.gada izdevums, Rīga: Zinātne, 8.sējums, 425., 647., 648.lpp.

⁴ skat. LR Augstākās tiesas Plēnuma un tiesu prakses vispārīnāšanas daļas tiesu prakses apkopojums „*Tiesu prakse lietās par personas goda un cieņas civiltiesisko aizsardzību*”, 2003/2004

⁵ skat., piemēram, LR Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2008.gada 20.februāra spriedumu lietā Nr. SK-73

normu piemērošanas praksē. Saskaņā ar Latvijas Republikas 1997.gada 4.jūnijā pieņemtā likuma „Par 1950. gada 4. novembra Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju un tās 1., 2., 4., 7. un 11. protokolu” 4.pantu Latvijas Republika atzīst par obligātu *ipso facto* bez īpašas vienošanās par to Eiropas Cilvēktiesību tiesas, turpmāk tekstā – ECT, jurisdikciju visos jautājumos, kas attiecas uz šīs konvencijas un tās protokolu interpretāciju un pielietojumu. Tiesām līdz ar to jāpiemēro standartus, kas atbilst Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 10.panta principiem.⁶

SIA “TVNET GRUPA” paskaidrojumos tostarp norāda, ka Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2012.gada 12.septembra spriedumā Lietā Nr. SKC-482/2012 norādīts, ka “[9.2] Noskaidrojot Satversmes 100. un 113.pantā ietverto tiesību tvērumu, piemērojams Konvencijas 10.pants, kas noteic tiesības uz jaunradi un izteiksmes brīvību. Saskaņā ar minēto tiesību normu ikvienam ir tiesības brīvi paust savus uzskatus. Šīs tiesības ietver uzskatu brīvību un tiesības netraucēti saņemt un izplatīt informāciju un idejas bez iejaukšanās no sabiedrisko institūciju puses un neatkarīgi no valsts robežām (...).

Interpretējot Konvencijas 10.pantu, ECT secinājusi, ka jaunrades brīvība izriet no uzskatu paušanas brīvības. Šī brīvība ietver tiesības netraucēti izplatīt informāciju un idejas, kas nodrošina visu veidu ideju, kultūru, politiskas un sabiedrībai nozīmīgas informācijas apmaiņu. [...] (sk. ECT 2005.gada 29.marta spriedumu lietā Alinak v. Turkey, ECT 2007.gada 22.oktobra spriedumu lietā Lindon, Otchakovsky-Laurens and July v. France). Turklāt ECT 1976.gada 7.decembra spriedumā lietā Handyside v. The United Kingdom atzinusi, ka Konvencijas 10.pantā noteiktās tiesības brīvi paust savus uzskatus attiecas arī uz tādām idejām un informāciju, kas aizvairo, šokē vai kaitina [...].”

Savukārt 2003.gada 5.jūnija LR Satversmes tiesas spriedumā lietā Nr.2003-02-0106 norādīts “Vispilnīgākais vārda brīvības formulējums dots Pakta 19.pantā – „katram cilvēkam ir tiesības brīvi izpaust savus uzskatus, šīs tiesības ietver brīvību meklēt, saņemt un izplatīt dažāda veida informāciju un idejas neatkarīgi no valstu robežām mutvārdos, rakstveidā, izmantojot presi vai mākslinieciskās izpausmes formas, vai citādā veidā pēc savas izvēles.”

Tiesības brīvi paust uzskatus ir viens no būtiskiem demokrātiskas sabiedrības pamatiem un viens no svarīgākajiem nosacījumiem tās progresam. Kā to paredz Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 10.panta 2.punkts, tas attiecas ne tikai uz “informāciju” vai “idejām”, kas tiek uztvertas labvēlīgi vai uzskatītas par nevainīgām vai vienaldzīgām, bet arī uz tādām, kas aizskar, šokē vai satrauc kādu personu vai iedzīvotāju daļu; tā to paredz plurālisms, tolerance un atvērtības gars, bez kuriem nepastāv “demokrātiska sabiedrība”. Kā precizēts 10.pantā, šīs brīvības izpausme ir pakļauta formalitātēm, nosacījumiem, ierobežojumiem un sankcijām, kam tomēr jātiek šauri interpretētām, to nepieciešamībai jātiek pārliecinoši pierādītai.⁷ Ja medijiem netiktu nodrošināta pietiekama tiesību uz vārda brīvību aizsardzība, tie nevarētu pildīt savu t.s. “sabiedrības sargu” pienākumu⁸ demokrātiski tiesiskā valstī.

⁶ skat., piemēram, LR Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2005.gada 26.janvāra spriedumu lietā Nr. SKC-41

⁷ skat. Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas, piemēram, spriedumā *Lingens pret Austriju*, 1986. 8.jūlija spriedums, para. 41; *Jersild pret Dāniju*, 1994. 23.septembra lēmums, para. 31,37; *Observer et Guardian pret Apvienoto Karalisti*, 1991. 26.novembra lēmums, para. 59

⁸ ECT 1992.gada 25.jūnija sprieduma lietā „Thorgeir Thorgeirson v. Iceland” 63.punkts

ECT ir arī norādījusi uz to, ka preses brīvība ietver iespējamu novirzi līdz pārspīlējumam vai pat provokācijai.⁹ Attiecīgi jebkurai personai un jo īpaši medijam un tā žurnālistiem ir tiesības brīvi publiskot savu viedokli tādā formā, kādu šīs personas uzskata par atbilstošu konkrētajai situācijai un savam profesionālās darbības stilam. Līdz ar to TVNET GRUPA bija no Satversmes un starptautiskajiem cilvēktiesību dokumentiem izrietošas tiesības publiskot apspriežamo interviju.

SIA “TVNET GRUPA” paskaidrojumos norāda arī, ka Latvijas tiesu praksē norādīts, kādi ir tā sauktie “aizliegtie viedokļi”, ko aizliegts paust publiskos pasākumos¹⁰, – un konkrēti, kas vērsti pret Latvijas Republikas neatkarību, priekšlikumi par Latvijas valsts iekārtas vardarbīgu grozīšanu, aicinājumi nepildīt likumus, uz vardarbību, nacionālo un rasu naidu, kļaju nacisma fašisma vai komunisma ideoloģiju sludināšana, kara propagandas veikšana, kā arī noziedzīgu nodarījumu un citu likumpārkāpumu slavēšana vai aicināšana tos izdarīt. Šīs normas paplašinātai interpretācijai nav pamata. Pārējos gadījumos, ja vien netiek izplatīta maldinoša un neprecīza informācija elektronisko plašsaziņas līdzekļu ziņu raidījumos (kas ir specifiski EPLL 24. panta ceturtās daļas gadījums), viedoklis nav pakļaujams patiesības pārbaudei. Tas atspoguļo personas subjektīvu vērtējumu par kādu personu, tās darbību vai kādu notikumu. Tādēļ tas nevar būt ne patiess, ne nepatiess, lai arī cik nepieņemams tas kādam liktos¹¹. Augstākās tiesas Senāta atziņās atrodama arī konkrēta norāde uz to, kas ir “ziņas” – ziņas ir datu, faktu, skaitļu kopums, kam pretnostatāms viedoklis kā attieksme, subjektīvs vērtējums vai izpratne (par kaut ko)¹². Tādējādi Raidījumam un tajā izvēlēto vārdu lietošanai ir tiesisks pamats.

[5.3] SIA “TVNET GRUPA” paskaidrojumos norāda arī par Raidījumā lietoto vārdu “deportācija”:

[5.3.1] Tiesu praksē atzīts (konkrētajā administratīvajā procesā šis princips arī piemērojams, jo jāvērtē raidījuma saturs) – izskatot prasību, nevar vērtēt tikai konkrētās frāzes, uz kurām norāda prasītājs, bet raksts ir jāvērtē tā kopumā, kā arī situācija, kādā raksts tapa.¹³

Raidījums sastāv gan no virsraksta, gan no tā satura – ievaddaļas (norādīts uz raidījuma “Кто вам платит?” atspoguļoto interviju ar A.Rosļikovu, kas ir partijas “Stabilitātei!” līderis), un Raidījumā pausto konspektīvi (citātu formā), un pašas intervijas audiovizuālā formā.

Konkrētajā gadījumā intervijas laikā tika pārrunātas vairākas tēmas un Raidījums netika veltīts grozījumiem “Imigrācijas likumā”, savukārt pats vārds “deportācija” krievu valodā sākotnēji izskanēja A.Rosļikovam saistībā ar raidījuma vadītājas E.Staškevičas uzdoto jautājumu par gaidāmajām LR Prezidenta vēlēšanām. Attiecīgi jautājumi/atbildes/komentāri par grozījumiem minētajā likumā bija minimāli.

Interneta vietnē www.rus.tvnet.lv raidījumu pavadošajā tekstā un Raidījuma citātos arī nav lietots vārds “deportācija” (tas tiek lietots tika Raidījumā attiecīgi viedokļa formā).

[5.3.2] Savukārt par paša vārda “deportācija” lietošanu uzsveram, ka plānoto grozījumu kontekstā intervijā tika pausts runātāju viedoklis saistībā ar politisko partiju darbībām, t.sk., par plānotajām LR Prezidenta vēlēšanām, nevis pausta ziņa. Tāpat arī tika izmantoti “deportācija” sinonīmvārdi – “izraidīt”/“atstāt”/“izsūtīt” (krievu valodā), piemēram, A.Rosļikovs Raidījuma

⁹ skat. LR Augstākās tiesas Plēnuma un tiesu prakses vispārīnāšanas daļas 2003./2004. gada tiesu prakses apkopojumu „*Tiesu prakse lietās par personas goda un cieņas civiltiesisko aizsardzību*” 6.lpp.

¹⁰ Likuma “Par sapulcēm, gājieniem un piketiem” 10. panta otrā daļa

¹¹ skat. ECT atziņas, piemēram, ECT 1991. gada 23. maija spriedums lietā Oberschlick v. Austria; ECT 1986. gada 8. jūnija spriedums lietā Lingens v. Austria

¹² Sk., piemēram, Senāta Civiltiesu departamenta 06.03.2017. spriedumu lietā SKC 98/2017

¹³ Augstākās tiesas Senāta 2009. gada 25. novembra spriedums lietā Nr. SKC-276/2009 (C27054205).

0:25:04-00:25:26 minūtēs saka: “[..] Tagad virzās jautājums par imigrāciju – tās ir PUA, tie ir deviņi tūkstoši divi simti (9200) vecu cilvēku, kurus 1. septembrī plānots vienkārši brutāli izraidīt no valsts, un Iekšlietu ministriju tagad vada “APVIENOTAIS SARAKSTS” – Māris Kučinskis kungs. Ja vēl nedēļu iepriekš es teicu, ka viņu kandidāts nav slikts cilvēks, tas ir, biznesmenis pārstāvis ...”, kā arī 00:28:16-00:28:24 minūtēs “Aleksejs Rosļikovs: “Tas ir vēzis. Vēzis ceturtajā stadijā. Viņai ir jākārt valsts valodas eksāmens, vai arī viņa būs spiesta atstāt Latvijas teritoriju”, 0:37:23-00:37:39 minūtēs Aleksejs Rosļikovs izsakās: “[..] Kā var izsūtīt deviņus tūkstošus (9 000) cilvēku? “Klusumā” – viegli! Pienāk pareizs datums un tās vecmāmiņas, kuras ir absolūti neaizsargātas ...”.

SIA “TVNET GRUPA” norāda, ka tādējādi intervijā tika minēti vairāki līdzvērtīgi/sinonīmi vārdam “deportācija”, kas arī apliecina norādīto par Raidījumā pausto viedokļa formā, **bez saistības** ar deportāciju 1949.gada martā.

[5.3.3] SIA “TVNET GRUPA” paskaidrojumos norāda, ka Lēmumā izvērstā formā ir skaidroti iespējamie grozījumi Imigrācijas likumā – tajā ietvertā jēga un mērķi, savukārt jau iepriekš norādījām, ka Raidījums ir intervija ar Saeimas deputātu A.Rosļikovu, kurā ir sniegti dažādi viedokļi, savukārt Raidījumā nebija paredzēts un nebija pienākuma skaidrot grozījumu Imigrācijas likumā, t.sk., precīzu plānoto tiesību normu izpausmi. Vienlaicīgi tajā izsakās par LR Prezidenta vēlēšanās iespējamo balsojumu un pieminot no minētajiem grozījumiem izrietošo būtību – attiecināmu uz mazu (skaits Raidījumā pieminēts) LR iedzīvotāju daļu. Attiecīgi nav ne faktiska, ne tiesiska pamata aizrādīt raidījuma vadītājiem/veidotājiem un/vai intervējamajam, ka tiek sniegta apzināti nepatiesa informācija.

SIA “TVNET GRUPA” ieskatā Lēmumā norādītais, ka “[..] diskutējot par iespējamajiem grozījumiem “Imigrācijas likumā” Raidījumā tiek sniegta apzināti neprecīza informācija, ka iespējamie grozījumi “Imigrācijas likumā” paredz Latvijas iedzīvotāju deportāciju/izsūtīšanu no valsts, ja viņi nebūs pieteikušies valsts valodas prasmes pārbaudes kārtīšanai, un nebūs iesnieguši pieteikumu Eiropas Savienības pastāvīgā iedzīvotāja statusa pieprasīšanai. Attiecīgā likuma norma tiks piemērota nevis Latvijas iedzīvotājiem, bet tikai Krievijas Federācijas un Baltkrievijas pilsoņiem, kuriem pastāvīgās uzturēšanās atļauja Latvijas Republikā ir izsniegta kā Latvijas Republikā dzīvojošam ārzemniekam, kurš pirms citas valsts pilsonības iegūšanas ir bijis Latvijas pilsonis vai Latvijas nepilsonis. Pēc būtības iespējamie grozījumi “Imigrācijas likumā” nozīmē iespējamu Krievijas Federācijas un Baltkrievijas pilsoņu (ārzemnieku) izraidīšanu (<https://likumi.lv/ta/id/232351-noteikumi-par-arzemnieka-piespieduizraidisanu-izcelosanas-dokumentu-un-ta-izsniegšanu>) uz viņu pilsonības valsti, ja viņi neievēros likumīgās prasības veikt nepieciešamās darbības Eiropas Savienības pastāvīgā iedzīvotāja statusa pieprasīšanai, nevis deportāciju [..]” ir bez faktiskā un tiesiskā seguma, t.sk., Raidījumā ir minēta tikai izraidīšanas iespējamība (kas arī iepriekš minētajā Lēmuma citātā atzīts), savukārt Raidījumā nav norādīts, ka tiks izraidīti Latvijas iedzīvotāji, kā arī no Raidījumā paustā šāds secinājums neizriet.

[5.3.4] SIA “TVNET GRUPA” paskaidrojumos norāda, ka kā korekti Lēmumā norādīts, tad skaidrojošā un sinonīmu vārdnīca “Tēzauris” sniedz vārda “deportācija” skaidrojumu: “Piespiedu izsūtīšana, pārvietošana, izraidīšana (aiz politiskiem vai krimināliem motīviem uz likuma vai valsts varas iestāžu lēmuma pamata)” (<https://tezaurus.lv/deport%C4%81cija>), attiecīgi paša vārda lietošanā Raidījumā nav saskatāms jebkāda veida normatīvo aktu pārkāpums (kā minēts iepriekš, arī Lēmumā ir norādīts “[..] grozījumi “Imigrācijas likumā” nozīmē iespējamu Krievijas Federācijas un Baltkrievijas pilsoņu (ārzemnieku) izraidīšanu [..]”), tādējādi

pēc jēgas un satura Lēmumā atzīta par pamatotu iespējamība, ka šī likuma grozījumu kontekstā personas var tikt izraidītas = deportētas.

[5.3.5] SIA “TVNET GRUPA” paskaidrojumos norāda, ka attiecīgi Lēmuma kontekstā ir vērtējams Lēmumā norādītais “aizrādījums”, ka “[...] Latvijas tautai vārds “deportācija”, pie tam, ja šo vārdu izmanto marta mēnesī, viennozīmīgi saistās ar Padomju savienības okupācijas iestāžu Latvijas iedzīvotāju izvešanu uz attāliem PSRS apgabaliem, vidusmēra auditorijai vārda “deportācija” lietošana asociējas ar negatīvām emocijām par valsts okupāciju un sekojošām represijām pret Latvijas Republikas pilsoņiem”, un par minēto norādām sekojošo:

- a) pats šis Lēmumā norādītais citāts ir uzskatāms par viedokli, it sevišķi tāpēc, ka citātā ir lietots vārds “viennozīmīgi”, tādējādi visdrīzāk mēģinot ar to prevalēt pār citiem iespējamajiem viedokļiem.

Minēto aspektu apliecina arī fakti, ka publiskajā telpā Imigrācijas likuma grozījumu kontekstā vārdu “deportācija” lieto plaši sabiedrībā / valsts amatpersonas / politologi u.c. (politoloģe Iveta Kažoka intervijā Delfi: <https://rus.delfi.lv/delfi-plus/istorija-dnja/politolog-iveta-kazhoka-russkoyazychnyj-chelovek-v-latvii-ne-chuvstvuet-sebja-v-bezopasnosti.d?id=55422658>,

Inga Springe: <https://twitter.com/IngaSpringe/status/1641141619763052556>, Māris Kučinskis: <https://rus.lsm.lv/statja/novosti/obschestvo/23.03.2023-nadeyus-do-deportacii-iz-latvii-delo-ne-doidet-glava-mvd.a502033/>, <https://neatkariga.nra.lv/izpete/389610-kapec-krieviem-tagad-jabaidas-no-deportacijas-uz-krieviju>, skatīt arī pielikumā ekrānuzņēmumus, utt.)

- b) Raidījumā nekādā, t.sk. salīdzinājuma formā, nav norādīts, ka izraidīšanu/deportācijas var jebkādā veidā sasaistīt ar 1949.gada martā PSRS veiktajām deportācijām.

Tādējādi vārds “deportācija” tika lietots šā vārda definīcijas pamatizpratnē – *piespiedu izsūtīšana, pārvietošana, izraidīšana*.

Vienlaicīgi jāņem vērā, ka 1940. gados (PSRS rīkoja Latvijā divas deportācijas – 1941.gada jūnijā un 1949.gada martā) veiktās deportācijas notika totalitārā režīmā (PSRS) un ar deportācijām ir saistītas represijas / cilvēku masveida bojāeja / ģimeņu izjaukšana utt., tādējādi, Lēmumā šādi apgalvojot, tiek pieļauts, ka jebkurš, kurš piemin vārdu “deportācija” marta mēnesī / apspriežamā likuma / Saeimā plānoto LR Prezidenta vēlēšanu kontekstā u.tml., pieļauj arī šādu “deportācijas” scenāriju. Taču šāda veida iespējamība nav pat pieļauta sabiedrībā – publiskā telpā un Raidījumā “klusējot” un/vai ar konkludentām darbībām nav atzīta.

- c) ņemot vērā minēto, šāda veida Lēmuma apgalvojumos saskatāmas arī zināmas cenzūras pazīmes.

Skaidrojošajā un sinonīmu vārdnīcā “Tēzaurus” vārds “cenzūra” definēts: “*Varas iestāžu liegums tiražēt un izplatīt informāciju, kuru tās uzskata par nevēlamu*” (<https://tezaurs.lv/cenz%C5%ABra:1>).

Konkrētajā gadījumā Raidījumā, kas ilgst ilgāk par vienu stundu tiek diskutēts par dažādām tēmām, un vārda “deportācijas” lietošana ir saistīta ar aktualitātēm nākotnē paredzētajām LR prezidenta vēlēšanām, A.Roslikova viedokli šajā jautājumā, t.sk., par LR prezidenta kandidāta U.Pīlēna, kurš pārstāv partiju “Apvienotais saraksts”, virzītajiem grozījumiem normatīvajā aktā, tādējādi netika jebkādā veidā diskutēts par “deportāciju” 1940.gadu kontekstā. Turklāt konkrētajā gadījumā tiek apspriests nevis kādas informācijas aizliegta izplatīšana, bet viena vārda it kā nekorekta izmantošana sabiedrībā / viedokļa formā.

Savos paskaidrojumos SIA "TVNET GRUPA" norāda, ka šādā veidā Lēmumā norādītais / ierosinātais administratīvais pārkāpumu process vienlaicīgi var tikt traktēts arī kā mēģinājums ietekmēt rus.tvnet.lv redakcionālo neatkarību.

[6] 2023. gada 12. maijā Padome nosūtīja SIA "TVNET GRUPA" vēstuli Nr. 26/6-7 ar kuru informēja, ka 2023. gada 18. maijā Padomes sēdē tiks izskatīta administratīvā pārkāpuma lieta Nr. 18012000000723 par iespējamo 24. panta ceturtās daļas neievērošanu SIA "TVNET GRUPA" darbībā. Vienlaikus Padome informēja, ka SIA "TVNET GRUPA" ir tiesības piedalīties Padomes sēdē, izmantojot iespējas pieslēgties tai attālināti (izmantojot programmu MS Teams).

[7] 2023. gada 15. maijā Padome ir saņēmusi SIA "TVNET GRUPA" 2020. gada 28.oktobrī izsniegto pilnvaru /personai A./ (personas kods XXXXXX-XXXXX), tajā skaitā kārtot pilnvarotāja lietas ar fiziskām un juridiskām personām un visās pašvaldību, valsts, tiesu, administratīvās, tiesību aizsardzības iestādēs, zvērinātu tiesu izpildītāju un zvērinātu notāru, un zvērinātu advokātu birojos un citās iestādēs un iepazīties ar lietu materiāliem, izdarīt no tiem izrakstus, izgatavot kopijas, iesniegt un saņemt nepieciešamos dokumentus un to kopijas un norakstus. Tostarp /persona A./ lūdza Padomi iepazīties ar lietas materiāliem.

[8] 2023. gada 16. maijā Padome nosūtīja SIA "TVNET GRUPA" pilnvarotajai personai /personai A./ vēstuli par lietas materiālu izsniegšanu, kurai tika pievienoti lietas materiāli, un proti:

- 1) 2023. gada 4. aprīļa Pārbaudes ziņojums Nr. P/2023/6-6/59 uz 12 (divpadsmit) lapām;
- 2) 2023. gada 5. aprīļa Lēmums par administratīvā procesa uzsākšanu Nr. 158/1-2 uz 11 (vienpadsmit) lapām;
- 3) 2023. gada 16. aprīļa Biedrības Publiskās atmiņas centrs eksperta atzinums uz 8 (astoņām) lapām;
- 4) 2023. gada 28. aprīļa Latvijas Nacionālā arhīva atzinums Nr. LV_LNA-1.49./N-16 uz 5 (piecām) lapām;
- 5) 2023. gada 2. maija Latvijas Okupācijas muzeja atzinums Nr.2023/OM-29 uz 2 (divām) lapām.

[9] 2023. gada 17. maijā Padome ir saņēmusi SIA "TVNET GRUPA" pilnvarotās personas /personas A./ vēstuli ar lūgumu izsniegt arī lietas materiālus, kas saistīti ar Padomes lūgumiem sniegt eksperta atzinumus.

[10] 2023. gada 17 maijā Padome nosūtīja SIA "TVNET GRUPA" pilnvarotajai personai /personai A./ vēstuli par lietas materiālu izsniegšanu, kurai tika pievienoti lietas materiāli, un proti:

- 1) 2023. gada 12. aprīļa vēstule Latvijas Okupācijas muzejam Nr.53/3-2 uz 7 (septiņām) lapām;
- 2) 2023. gada 12. aprīļa vēstule Latvijas Valsts arhīvam Nr.54/3-2 uz 7 (septiņām) lapām;
- 3) 2023. gada 12. aprīļa vēstule Biedrības "Publiskās atmiņas centrs" vadītājam /personai B./ Nr.57/3-2 uz 7 (septiņām) lapām.

[11] Lietas izskatīšanā SIA "TVNET GRUPA" piedalījās. Lietas izskatīšanas laikā SIA "TVNET GRUPA" pārstāvis uzturēja iepriekš rakstiskajos paskaidrojumos norādīto pozīciju, kā arī papildus norādīja, ka:

[11.1] SIA "TVNET GRUPA" vainu izdarītajā pārkāpumā atzīst daļēji.

[11.2] SIA "TVNET GRUPA" uzturēja savus rakstiski iesniegtos paskaidrojumus, ka Raidījumā divi SIA "TVNET GRUPA" žurnālisti un Raidījuma viesis informācijas sniegšanai ir izmantojuši faktu un viedokļu intervijas žanru. SIA "TVNET GRUPA" pārstāvis izteica viedokli par izskatāmajā lietā pievienotajiem atzinumiem. SIA "TVNET GRUPA" atzīst, ka lietojot jēdzienu "deportācija/deportācijas", nevar noraidīt aspektu, ka Latvijā šis jēdziens primāri saistās ar (Padomju Sociālistisko Republiku Savienības) okupācijas laikā 1940-to gadu īstenoto Latvijas iedzīvotāju piespiedu masveida pārvietošanu no viņu dzīvesvietām, bet konkrētā Raidījuma kopsakarībā esot jāskatās, ka būtība ir tajā, ka nav tiesiska pamata Raidījumā lietoto vārdu "deportācija/deportācijas" saistīt tikai ar 1940-to gadu deportācijām Latvijā. SIA "TVNET GRUPA" pārstāvja ieskatā vārds "deportācija/deportācijas" Raidījumā tika izmantots kā viens no sinonīmiem vārdam "izraidīšana". Atbildot uz Padomes jautājumiem, Raidījuma viesis norādīja, ka to, kāpēc konkrētajā raidījumā izmantots tieši vārds "deportācija", atbildi varot sniegt tikai Raidījuma vadītāji. Tāpat pārstāvis norāda, ka Raidījuma viesis jēdzienu "deportācija" ir lietojis, to saistot ar vēsturiskajiem notikumiem - 1940-to gadu deportācijām Latvijā, tomēr nekonkretizējot, ka tas bijis tā domāts. Pārstāvis norādīja, ka pārkāpums veikts neapzināti, jo tā esot bijusi tiešraide, un Raidījuma vadītāji neesot varējuši operatīvi izvērtēt jēdziena "deportācija" izmantošanas pamatotību, kad Raidījumā tika runāts par iespējamajiem grozījumiem Imigrācijas likumā. SIA "TVNET GRUPA" pārstāvis izteica viedokli, ka ir pagājis laiks kopš iespējamā pārkāpuma izdarīšanas brīža, bet, raugoties no iespējamā pārkāpuma izskatīšanas brīža, SIA "TVNET GRUPA" pārstāvis viennozīmīgi atzīst, ka vārdu "deportācija" labāk bija nelietot.

Ievērojot minēto, Padome

secina:

[12] SIA "TVNET GRUPA" neapstrīd faktu, ka, sniedzot pakalpojumu pēc pieprasījuma rustvnet.lv 2023. gada 29.martā ir izvietots raidījumu cikla "Kto vam platit?" raidījums "O Grevcovej, VNŽ i vojne. V studiji Aleksej Roslikov", kurā tostarp tiek apspriesti politiskās partijas "Stabilitātei!" Saeimas frakcijas priekšlikumi likumprojekta "Grozījumi imigrācijas likumā" 2. lasījumam, kuri iesniegti Saeimas Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijai, un kurus komentē politiskās partijas "Stabilitātei!" valdes loceklis, 14. Saeimas deputāts Aleksejs Rošļikovs, taču norāda, ka nepiekrīt tam, ka Raidījumā izplatītā informācija ir bijusi neprecīza un nav ievērota pienācīga neitralitāte.

[13] Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma (turpmāk arī – EPLL) 24.panta pirmā daļa nosaka: *"Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi ir brīvi un neatkarīgi programmu un raidījumu veidošanā un izplatīšanā, kā arī savā redakcionālajā darbībā, ciktāl tos neierobežo Latvijas Republikas Satversme, šis likums un citi likumi, valsts tehniskie standarti un Latvijai saistoši starptautiskie līgumi."* Tiesību norma nosaka, ka elektroniskie plašsaziņas līdzekļi ir neatkarīgi savā redakcionālajā darbībā, ciktāl tos neierobežo tiesību normas.

[14] EPLL 24.panta ceturtajā daļā noteikts, ka: *"Elektroniskie plašsaziņas līdzekļi nodrošina, lai fakti un notikumi raidījumos tiktu atspoguļoti godīgi, objektīvi, ar pienācīgu precizitāti un neitralitāti, veicinot viedokļu apmaiņu, un atbilstu vispārpieņemtajiem žurnālistikas un ētikas principiem. Komentārus un viedokļus atdala no ziņām un nosauc viedokļa vai komentāra autoru. Informatīvi dokumentālajos un ziņu raidījumos fakti tiek*

atspoguļoti tā, lai apzināti nemaldinātu auditoriju.” Minētās normas mērķis ir panākt, lai elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu raidījumos fakti, tostarp vēstures fakti un notikumi, tiktu atspoguļoti objektīvi, tā, lai raidījuma auditorijai rastos pēc iespējas atbilstošs priekšstats par notikumu. Pienākums atspoguļot faktus un notikumus objektīvi, veicinot viedokļu apmaiņu atbilstoši vispārpieņemtajiem žurnālistikas un ētikas principiem, ietver pienākumu atspoguļojot dažādu uzskatu viedokļus, ievērot viedokļu daudzveidību, nepārraidīt vienpusīgu informāciju, nošķirot faktus no to interpretācijas. Likumdevējs ar 2018. gada 20.jūnija likumu izdarīja grozījumus augstāk minētajā EPLL 24. panta ceturtajā daļā. Šo likuma grozījumu anotācijā noteikts, ka, papildinot likuma 24. pantu ar pienācīgas neitralitātes un precizitātes principu, kā arī nosakot pienākumu informatīvi dokumentālajos raidījumos un ziņās atspoguļot faktus tā, lai apzināti netiktu maldināta auditorija, tiktu samazināta faktiem neatbilstošas un maldinošas informācijas izplatīšana elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmās un katalogos. “Precizitāte” nozīmē to, ka jo īpaši strīdīgos jautājumos ir jāņem vērā svarīgākie atšķirīgie viedokļi un fakti. Savukārt “pienācīgs” nozīmē atbilstību un piemērotību konkrētā raidījuma priekšmetam un būtībai. “Neitralitāte” pati par sevi nozīmē, ka vienai pusei netiek sniegta lielāka labvēlība salīdzinājumā ar otru pusi. Rezultātā tiek īstenotas sabiedrības tiesības saņemt ne tikai patiesu, bet arī pietiekami precīzu un apzināti nesagroztu informāciju. Ievērojot minēto, secināms, ka likumdevēja mērķis ir bijis noteikt elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem tādus raidījumu veidošanas standartus, kas uzliek par pienākumu izplatīt informāciju, kas ir faktoloģiski precīza un sabalansēta viedokļu dažādībā.

[15] Monitoringa rezultāti liecina, ka Raidījumā izplatītā informācija, kas saistīta ar iespējamajiem grozījumiem Imigrācijas likumā nozīmē iespējamu Krievijas Federācijas un Baltkrievijas pilsoņu (ārzemnieku) izraidīšanu uz viņu pilsonības valsti, ja viņi neievēros likumīgās prasības veikt nepieciešamās darbības Eiropas Savienības pastāvīgā iedzīvotāja statusa pieprasīšanai, nevis deportāciju, kā to Raidījumā definē Raidījuma viesis un Raidījuma vadītāji. Padome konstatē, ka Raidījuma vadītāji – žurnālisti – Raidījuma laikā neievēro savu pienākumu profesionāli vadīt raidījumu, nepieciešamības gadījumā paskaidrojot auditorijai tēmu vai mainot sarunas gaitu. Taču konkrētajā gadījumā Raidījuma vadītāji šādas darbības neveic. Vērtējot Raidījumu kopumā, Padome secina, ka Raidījumā nav ievērots pienācīgas precizitātes un neitralitātes princips, izmantojot jēdzienu “deportācija/deportācijas” pretēji tā nozīmei, un proti:

[15.1] 00:25:27-00:25:38 Aleksejs Rošļikovs (*atbildot uz Ērikas Staškevičas jautājumu kāpēc partija “Stabilitātei” neatbalstīs Uldi Pīlēnu Latvijas prezidenta amatam*): “Jā, protams! Tātad tagad atbalstīt prezidentu, prezidenta kandidātu, kurš pārstāv partiju, kura organizē neatkarīgās Latvijas vēsturē **pirmo deportācijas vilni** no valsts? Nē, paldies!”;

[15.2] 00:26:21-00:26:27 Ērika Staškeviča: “Ja viņi pieņems tādu likumu un būs **deportācijas**, tad Pīlēns, Pīlēns nav jūsu kandidāts?”;

[15.3] 00:27:26-00:27:33 Ērika Staškeviča: “Nu tātad, **ja deportācijas nenotiks**, tad Uldis Pīlēns ir variants, ja pēkšņi būs tik radikālā formā pieņemts, tad nav kandidāts?”;

[15.4] 00:27:33-00:27:52 Aleksejs Rošļikovs: “Nu es vispār īstenībā kaut kā neapspriežu tēmu tādā formātā – ja būs deportācijas, nebūs deportācijas vai būs deportācijas, bet tā būs visas Eiropas mēroga katastrofa. Un es laikam absolūti izteikšu visas mūsu frakcijas,

visas mūsu partijas viedokli, ka kā var atbalstīt cilvēku, kura partija ir organizējusi **pirmo deportāciju neatkarīgajā, neatkarīgās Latvijas vēsturē.**”;

[15.5] 00:29:12-00:29:39 Aleksejs Rošļikovs: “Sešdesmit (60) gadi, sešdesmit (60) gadi nekārto valsts valodas eksāmenu vispār. Tāpēc ka, pirmkārt jau viņi pēc vecuma var “nepavilk”. Atgriežam atpakaļ spēkā, man laikam nav līdzī, jā, nav te. Atgriežam atpakaļ spēkā Valsts valodas prasmes apliecību līdz 2001. gadam. Viņas atcēla! Tieši PUA! Darbam atstāja, priekš PUA atcēla. Tātad, apstākļi tika radīti mākslīgi priekš tā, **lai iegūtu kaut kādu masu deportācijai**, nu ...”;

[15.6] 00:30:36-00:31:02 Vadīms Radionovs: “Es gribētu, lai mēs mazliet apstājamies un pārspriežam. Es vienkārši ne visai saprotu **kam vajadzīgas masveida deportācijas**. Tāpēc, ka viena lieta, kad, teiksim, “Nacionālā apvienība” un tie, kas virzīja šo likumu, to ieraksta, un elektorāts to redz. No otras puses, kā izskatīsies valsts, kura vienkārši vardarbīgi atved un izsviež cilvēkus ārpus robežai? Es nedomāju, ka ir izdevīgi, lūk tieši ...”

Padomes ieskatā secināms, ka Raidījumā izplatītā informācija netika pasniegta ar pienācīgu precizitāti un neitralitāti, tostarp no Raidījuma vadītāju puses, ko pamato turpmāk minētā informācija.

[16] Ņemot vērā, ka Ņemot vērā, ka Latvijas tautai vārds “deportācija”, pie tam, ja šo vārdu izmanto marta mēnesī, viennozīmīgi saistās ar Padomju savienības okupācijas iestāžu Latvijas iedzīvotāju izvešanu uz attāliem PSRS apgabaliem, vidusmēra auditorijai vārda “deportācija” lietošana asociējas ar negatīvām emocijām par valsts okupāciju un sekojošām represijām pret Latvijas Republikas pilsoņiem. Padome ir nosūtījusi pieprasījuma vēstules par atzinuma sniegšanu neatkarīgajam ekspertam Latvijas Okupācijas muzejam, Latvijas Valsts arhīvam, kā arī neatkarīgajam ekspertam Biedrībai “Publiskās atmiņas centrs” saistībā ar Raidījumā izplatīto informāciju par iespējamo deportāciju.

[16.1] **Biedrība “Publiskās atmiņas centrs”** savā atzinumā norāda, ka jēdziens “deportācija” Latvijas Republikas tiesiskajā sistēmā ir saistāms ne tikai ar vēstures faktu – PSRS un nacionālsociālistiskās Vācijas īstenoto deportāciju – un juridiskā novērtējuma – vismaz noziegums pret cilvēci – atzīšanu, bet arī konstitucionāliem pienākumiem nosodījuma īstenošanā, kas ietver arī atturēšanos no šādu noziegumu definējošu jēdzienu rupjas noniecināšanas vai to apzinātas publiskas relativizēšanas. Biedrība “Publiskās atmiņas centrs” tostarp norāda, ka vēstures jēdziena “deportācijas” saturs un atbilstošs lietojums ir daļa no obligāti apgūstamās pamatizglītības minimuma, nav it ne mazākā attaisnojuma personām, kam ir derīgs vismaz pamatizglītības iegūšanu apliecinošs, Latvijas Republikas izdots dokuments, ar jēdzienu “deportācija” apzīmēt piespiedu izraidīšanu. Biedrība “Publiskās atmiņas centrs” norāda, ka ne juridiski, ne vēsturiski deportācija nav salīdzināma ar piespiedu izraidīšanu. Tie ir skaidri nošķirti jēdzieni ne tikai latviešu valodā, bet arī krievu valodā. Savā atzinumā Biedrība “Publiskās atmiņas centrs” norāda uz pieļaujamās publiskās retorikas robežām, diskutējot par cilvēktiesību normām, proti, demokrātiskas, tiesiskas valsts likumā noteiktus cilvēktiesību ierobežojumus (kas ir pieļaujami, izpildot noteiktas prasības) nesalīdzināt ar kara noziegumiem un noziegumiem pret cilvēci un nelietot jēdzienus, kas juridiski un vēsturiski skar būtisku Latvijas tautas daļu, liedzot tai taisnīgumu, proti, pazeminot piedzīvotās ciešanas noziedzīgu deportāciju laikā līdz cilvēktiesību ierobežojumu radītajām neērtībām.

[16.2] **Latvijas Valsts arhīvs** norāda, ka Latvijā jēdziens “deportācija/deportācijas” primāri asociējas ar Padomju Sociālistisko Republiku Savienības (turpmāk – PSRS) okupācijas laikā 1941. un 1949. g. īstenoto Latvijas iedzīvotāju piespiedu masveida pārvietošanu no viņu dzīvesvietām uz tāliem PSRS Austrumu apgabaliem – pamatā uz Sibīriju vai Ziemeļkazahstānu¹⁴. Latvijas Valsts arhīvs tostarp precizē, ka bijušās PSRS teritorijā jēdziens “deportācija” pamatā vēsturiski asociējas ar totalitāras diktatūras īstenotām politiskām represijām (precīzāk sakot – vienu no represiju veidiem)¹⁵. Latvijas Valsts arhīvs norāda, ka ir acīmredzams, ka jēdziens “deportācija” tādā izpratnē, kā tas Latvijas sabiedrībā saglabājies no PSRS okupācijas laikā īstenotajām Latvijas iedzīvotāju masveida deportācijām, ne pēc vienas no iepriekš minētajām pazīmēm nav pielīdzināms situācijai mūsdienā Latvijā. Latvijas Valsts arhīvs uzsver, ka jēdziena “deportācija” izmantošana Latvijā (bez precizējošiem paskaidrojumiem un atrunām) tādā nozīmē kā to pieņemts lietot demokrātiskās valstīs, kas nav pieredzējušas PSRS okupācijas režīmu un masveida represijas, faktiski nozīmē apzinātu vai neapzinātu sabiedrības maldināšanu un no vēstures zinātnes viedokļa vērtējama kā nekorekta.

[16.3] **Latvijas Okupācijas muzejs** norāda, ka Raidījumā jēdziens “deportācija”, to attiecinot uz Imigrācijas likuma izmaiņām pakļautajiem ārvalstniekiem, tiek lietots nekorekti, jo atbilstoši Imigrācijas likumā tiek izmantots termins “piespiedu izraidīšana”, kas ir administratīvs akts, kurā pamatots ārzemnieka nelikumīgas uzturēšanās fakts un noteikts piespiedu kārtā izraidīt ārzemnieku uz viņa pilsonības valsti, trešo valsti, no kuras viņš iecerojis, vai citu valsti, kurā viņam ir tiesības iecerēt.¹⁶ Latvijas Okupācijas muzejs norāda, ka Raidījumā termina “deportācija” lietošana lingvistiski nav nepareiza, tomēr faktiski šajā gadījumā tā lietošana ir neatbilstoša un maldinoša, jo termins tiek lietots neadekvāti — PSRS okupācijas varas organizētās masveida deportācijas Baltijā 1941. un 1949. gadā, kas pārkāpj 1949. gada Ženēvas konvenciju, nav salīdzināms ar Latvijas Republikas Imigrācijas likumā noteiktām valsts likumiskām darbībām.

[17] Izvērtējot Monitoringa pārbaudes rezultātus, Padomei iesniegtos neatkarīgo ekspertu atzinumus par Raidījumā izplatītā satura ietekmi uz vidusmēra klausītāju, secināms, ka neprecīzas informācijas paušana un pienācīgas neitralitātes neievērošana elektroniskā plašsaziņas līdzekļa darbībā faktiski ir apzināta sabiedrības maldināšana un vērtējama kā nekorekta, kas maldina sabiedrību, ka Latvija ir totalitāra valsts, kura, iespējams, plāno veikt masveida deportācijas – personu piespiedu pārvietošanu, kas saistīta ar padzīšanu vai citām piespiedu darbībām no likumīgi apdzīvotas teritorijas, kas ir pretrunā starptautiskajām tiesībām.

¹⁴ Piemēram, sk. *Aizvestie. 1941. gada 14. jūnijs*. Rīga, Latvija Valsts arhīvs, 2007; *Aizvestie. 1949. gada 25. marts*. Rīga, Latvija Valsts arhīvs, 2007; *1949. gada 25. martā izvesto balsis. Dažu Daugavpils un Ilūkstes apriņķa deportēto ģimeņu likteņi mutvārdu vēstures avotos un arhīva dokumentos*. Daugavpils Universitātes akadēmiskais apgāds “Saule”, 2008; Bleiere D. 1941. gada 14. jūnija deportācija Latvijā. <https://enciklopedija.lv/skirklis/108548-1941-gada-14-junija-deportacija-Latvijā> (skatīts 20.04.2023.); Bleiere D. 1949. gada 25. marta deportācija Latvijā. <https://enciklopedija.lv/skirklis/108424-1949-gada-25-marta-deportacija-Latvijā> (skatīts 20.04.2023.); 1941. gada 14. jūnijs Latvijas apriņķos: dokumenti, atmiņas, attēli. <https://www.archiv.org.lv/1941/> (skatīts 20.04.2023.); u. c.

¹⁵ Piemēram, sk. *История Сталинского ГУЛАГА. Конец 1920-х – первая половина 1950-х годов: Собрание документов в 7-ми томах*. / Т. I. Массовые репрессии в СССР. Москва, РОССПЭН, 2004; Бердинских В. *Спецпоселенцы: Политическая ссылка народов Советской России*. Москва, Новое литературное обозрение, 2005; Земсков В. Н. *Спецпоселенцы в СССР, 1930 – 1960*. Москва, Наука, 2005; *Toimik “Priboi”: Artiklid ja dokumente 1949. aasta märtsiküüditamisest. Eesti Mälu Instituudi toimetised 2*. Tartu Ülikool, 2019; u. c.

¹⁶ Imigrācijas likums <https://likumi.lv/ta/id/68522-imigracijas-likums>

[18] No iepriekš norādītās neatkarīgo ekspertu atzinumos sniegtās informācijas un Monitoringa departamenta konstatētā ir secināms, ka Raidījumā izplatītā informācija nav izplatīta ar pienācīgu precizitāti un neitralitāti, tas ir, Raidījuma ietvaros veiktā iespējamo Imigrācijas likuma grozījumu apspriešana ir nekorekta, vienpusēja un maldinoša.

[19] Lai izprastu EPLL 24. panta ceturtajā daļā noteikto programmu veidošanas nosacījumu, ka elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem ir jānodrošina, lai fakti un notikumi raidījumos tiktu atspoguļoti ar pienācīgu precizitāti un neitralitāti ir jānoskaidro terminu “pienācīgs”, “precizitāte” un “neitralitāte” nozīme. Skaidrojošā vārdnīcā ar terminu “pienācīgs”¹⁷ tiek saprasts tāds, kas ir atbilstošs (pieņemtajai kārtībai); tāds, kas ir vajadzīgs, nepieciešams, savukārt ar terminu “precizitāte”¹⁸ tiek saprasts tāds, kas ir precīzs. Līdz ar to ar vārdu savienojumu “pienācīga precizitāte” ir saprotams, ka tas nozīmē faktus atspoguļot precīzi, bez kļūdām un jautājumos, par kuriem tiek veidoti informatīvi analītiskie raidījumi skar vai ieinteresē lielu sabiedrības daļu, tad informācija jāatspoguļo ar vēl lielāku precizitāti. Savukārt ar terminu “neitralitāte”¹⁹ tiek saprasta atturēšanās nostāties kādā pusē, līdz ar to konkrētajā gadījumā ar vārdu savienojumu “pienācīga neitralitāte” ir saprotams, ka veidojot informatīvi analītiskos raidījumus fakti ir jāatspoguļo tā, lai raidījumā nebūtu jūtama raidījumu veidotāju/vadītāju nostāja, kura ietekmē raidījuma virzības noteikšanu attiecībā uz raidījumā apskatāmo tēmu.

[20] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma (turpmāk arī – AAL) 132.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai to izdarījusi pie atbildības saucamā persona, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Pamatojoties uz AAL 11.panta pirmajā daļā noteikto, ja personas izdarītais administratīvais pārkāpums konkrētajos apstākļos nav radījis tādu apdraudējumu tiesiski aizsargātajām interesēm, lai par to piemērotu sodu (maznozīmīgs pārkāpums), amatpersona var neuzsākt administratīvā pārkāpuma procesu, bet, ja tas ir uzsākts, amatpersona, augstāka amatpersona vai tiesa jebkurā stadijā var to izbeigt, nepiemērojot sodu. Šajā gadījumā amatpersona, augstāka amatpersona vai tiesa, ja to atzīst par lietderīgu, izsaka personai aizrādījumu. Aizrādījums nerada tiesiskas sekas.

[21] Juridiskās personas vaina nosakāma, ņemot vērā divus nosacījumus: pirmkārt, vai juridiskajai personai bija iespēja nodrošināt noteikumu ievērošanu, par kuru pārkāpšanu ir paredzēta atbildība, otrkārt, vai juridiskā personā veica nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu šo noteikumu ievērošanu (*Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 5.marta spriedums lietā Nr.SKA-19/2009*). Saskaņā ar Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 25.pantu “*elektroniskie plašsaziņas līdzekļi uzņemas redakcionālo atbildību. Elektronisko plašsaziņas līdzekļu redakcionālā atbildība šā panta izpratnē ir efektīva kontrole gan attiecībā uz raidījumu izvēli, gan attiecībā uz to organizāciju programmās un katalogos. Šie noteikumi neattiecas uz programmu retranslāciju.*” Tā kā SIA “TVNET GRUPA” pati izvieto materiālus pakalpojuma pēc pieprasījuma rustvnet.lv un attiecībā uz pakalpojumā pēc pieprasījuma iekļautajos audiovizuālajos raidījumos izplatīto informāciju pieņem redakcionālus

¹⁷ Pieejams: <https://tezaurs.lv/mlvv/#/sv/pien%C4%81c%C4%ABgs>

¹⁸ Pieejams: <https://tezaurs.lv/mlvv/#/sv/precizit%C4%81te>

¹⁹ Pieejams: <https://tezaurs.lv/mlvv/#/sv/neitralit%C4%81te>

lēmumus, tajā skaitā par raidījumos izplatītās informācijas pienācīgu precizitāti un neitralitāti, tad SIA "TVNET GRUPA" bija iespēja nodrošināt pakalpojuma pēc pieprasījuma veidošanas nosacījumu ievērošanu atbilstoši Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumā noteiktajam. No minētā secināms, ka SIA "TVNET GRUPA" bija iespēja izvērtēt Raidījumā izplatītās informācijas precizitāti un neitralitāti.

Ievērojot visu minēto un vērtējot to, secināms, ka ir izdarīts administratīvais pārkāpums un lietā nepastāv apstākļi, kas varētu būt par pamatu lietvedības izbeigšanai (AAL 119.pants), lietā nepastāv apstākļi, lai nepiemērotu administratīvo sodu, kā arī konstatētais pārkāpums nav uzskatāms par maznozīmīgu, un tādēļ SIA "TVNET GRUPA" konkrētajā gadījumā nav atbrīvojama no administratīvās atbildības (AAL 11.panta pirmā daļa), un tā iemesla dēļ, lai atturētu pārkāpēju un citus elektroniskos plašsaziņas līdzekļus no administratīvo pārkāpumu izdarīšanas, kā arī šādu pārkāpumu atkārtošanās, Padome uzskata, ka nepieciešams SIA "TVNET GRUPA" piemērot administratīvo sodu. Padomes ieskatā ar administratīvā soda palīdzību SIA "TVNET GRUPA" tiks motivēta savā turpmākajā darbībā nepieļaut atkārtotu iepriekš minētā pārkāpuma izdarīšanu.

[22] Ievērojot iepriekš minēto un izvērtējot lietā esošās ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā, Padome secina, ka elektroniskais plašsaziņas līdzeklis SIA "TVNET GRUPA" raidījumā "O Grevcovoj, VNŽ i vojne. V studiji Aleksej Roslikov", izplatot informāciju bez pienācīgas precizitātes un neitralitātes, ir pārkāpis Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 24. panta ceturto daļu, tādējādi izdarot Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 80. panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu – *"Par šajā likumā noteikto aizliegumu un ierobežojumu pārkāpšanu vai pienākumu neievērošanu attiecībā uz elektronisko plašsaziņas līdzekļu programmu veidošanu vai pakalpojumu sniegšanu pēc pieprasījuma piemēro brīdinājumu vai naudas sodu fiziskajai personai no desmit līdz simt naudas soda vienībām, bet juridiskajai personai — no simt līdz divtūkstoš naudas soda vienībām."* AAL 16. panta otrā daļa nosaka, ka *"viena naudas soda vienība ir pieci euro."* No minētā izriet, ka par EPLL 80. panta pirmās daļas pārkāpumu juridiskām personām var piemērot naudas sodu no 500 euro līdz 10 000 euro.

[23] AAL 19. panta pirmā daļa nosaka, ka *"sodu par administratīvo pārkāpumu piemēro ietvaros, ko nosaka likums vai pašvaldību saistošie noteikumi, kuros paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu."*

[24] AAL 19. panta otrajā daļā noteikts, ka *"nosakot administratīvā soda veidu un mēru, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pie atbildības saucamās personas personību (juridiskajai personai — reputāciju), mantisko stāvokli, pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus."* Nosakot soda apmēru, Padome ņem vērā turpmāk norādītos apsvērumus:

[24.1] Izdarītā pārkāpuma raksturs:

1) pārkāpums radies, jo SIA "TVNET GRUPA" neveica visus iespējamus pasākumus Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 24. panta ceturtnās daļas noteikumu ievērošanai, tajā skaitā neizvērtēja Raidījumā izplatītās informācijas precizitāti un neitralitāti, lai izslēgtu pārkāpuma seku iestāšanās iespēju. VSIA "TVNET GRUPA" nav apzinājusies savu darbību prettiesisko raksturu un nav paredzējusi pārkāpuma seku iestāšanās iespēju, kaut gan tās varēja un vajadzēja paredzēt;

2) izdarītais pārkāpums nav uzskatāms par tādu, kas radies tehnisku iemeslu dēļ;

3) Izdarītais pārkāpums uzskatāms par būtisku, jo konstatēta rupja, būtiska un nepārprotama pakalpojuma pēc pieprasījuma sniegšanai noteikto aizliegumu un ierobežojumu neievērošana;

4) SIA “TVNET GRUPA” pārkāpums ir vērtējams kā pirmreizējs.

[24.2] Pārkāpuma izdarīšanas apstākļi:

1) nav konstatējams, ka pārkāpums būtu radies tehniskas kļūdas dēļ;

2) pie atbildības saucamā persona nav mēģinājusi novērst pārkāpumu.

[24.3] Pie atbildības saucamās personas personība (reputācija):

1) pie atbildības saucamās personas attieksme pret izdarīto pārkāpumu – daļēji izprot pārkāpuma rakstura būtiskumu un nav veikusi darbības, lai novērstu izdarīto pārkāpumu;

2) SIA “TVNET GRUPA” ir sniegusi paskaidrojumus administratīvā pārkāpuma lietā Padomes noteiktajā termiņā;

3) attiecībā uz SIA “TVNET GRUPA” darbību pēdējā gada laikā Padomē nav ierosināta administratīvā pārkāpuma lieta.

[24.4] Pie atbildības saucamās personas mantiskais stāvoklis:

Saskaņā ar publiski pieejamo SIA “TVNET GRUPA” gada pārskatu 2021.gada apgrozījums ir bijis 3 736 536, bet 2021.gadu SIA “TVNET GRUPA” ir noslēgusi ar 193 717 euro lielu peļņu.

[24.5] Administratīvo atbildību pastiprinoši vai mīkstinoši apstākļi: SIA “TVNET GRUPA” vainu izdarītajā pārkāpumā atzīst daļēji.

[24.6] Juridiskas personas vaina nosakāma, ņemot vērā divus nosacījumus: pirmkārt, vai juridiskajai personai bija iespēja nodrošināt noteikumu ievērošanu, par kuru pārkāpšanu ir paredzēta administratīvā atbildība, otrkārt, vai juridiskā persona veica nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu šo noteikumu ievērošanu (sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2009. gada 5. marta spriedums lietā Nr.SKA-19/2009).

[24.7] Saskaņā ar AAL 13. pantu “Administratīvais sods ir ietekmēšanas līdzeklis, kas tiek piemērots administratīvo pārkāpumu izdarītājušajai personai, lai aizsargātu sabiedrisko kārtību, atjaunotu taisnīgumu, sodītu par izdarīto pārkāpumu, kā arī atturētu administratīvo pārkāpumu izdarītāju personu un citas personas no turpmākas administratīvo pārkāpumu izdarīšanas.”

[24.8] Pieņemot lēmumu par soda mēra apjomu, Padome ņem vērā Padomes Vadlīnijas sankciju piemērošanā par administratīvajiem un reklāmas pārkāpumiem. Izvērtējot šīs lietas apstākļus, pārkāpums ir uzskatāms par būtisku, jo tas ir skāris īpaši sensitīvu jomu – jēdziena “deportācija” izmantošanu saistībā ar iespējamajiem grozījumiem Imigrācijas likumā, jo šis jēdziens Latvijas Republikas tiesiskajā sistēmā un vēsturiskajā kontekstā saistāms ar kara noziegumu vai noziegumu pret cilvēci. Par būtiskiem pārkāpumiem saskaņā ar Padomes vadlīnijās noteikto juridiskām personām piemērojams naudas sods no 701 līdz 2000 naudas soda vienībām jeb no 3505 līdz 10 000 EUR. ņemot vērā iepriekš minēto, Padome uzskata par nepieciešamu piemērot administratīvo sodu 1700 (viens tūkstotis septiņi simti) naudas soda

vienības jeb EUR 8500 (astoņi tūkstoši pieci simti *euro*) apmērā, kas uzskatāms par soda apmēru, kas nenodara SIA “TVNET GRUPA” ar pārkāpumu nesamērojamus materiālus zaudējumus, vienlaikus stimulējot SIA “TVNET GRUPA” un citus elektroniskos plašsaziņas līdzekļus turpmāk ievērot EPLL prasības attiecībā programmu veidošanas nosacījumu un ierobežojumu ievērošanu.

Ievērojot minēto un saskaņā ar Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 24. panta ceturto daļu, 80. panta pirmo daļu un Administratīvās atbildības likuma 151. panta 1. punktu, kā arī 153. panta pirmo daļu, Padome

nolemj:

- 1. Sodīt elektronisko plašsaziņas līdzekli SIA “TVNET GRUPA”, reģistrācijas numurs 40003490052, par Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 80.panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, uzliekot naudas sodu 1700 (viens tūkstošis septiņi simti) naudas soda vienības jeb EUR 8500 (astoņi tūkstoši pieci simti *euro*) apmērā.**
- 2. Pieņemto lēmumu paziņot SIA “TVNET GRUPA” .**

Administratīvais sods jāsamaksā 1 (viena) mēneša laikā zemāk norādītajā bankas kontā:

Saņēmējs: Valsts kase

Reģistrācijas Nr.90000050138

Konta Nr. LV78TREL1060001019900

Saņēmēja banka: Latvijas Banka

Bankas BIC: TRELLV22

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 166.panta pirmo un otro daļu, kā arī 168.panta pirmo daļu persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, šo lēmumu desmit darba dienu laikā no lēmuma paziņošanas dienas var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc tās juridiskās adreses, iesniedzot sūdzību Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei.

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 262.pantu termiņš lēmumā noteiktā naudas soda labprātīgai izpildei pilnā apmērā tiek noteikts 1 (viens) mēnesis no dienas, kad lēmums ir stājies likumīgā spēkā. Naudas soda brīvprātīgas izpildes kārtība ir noteikta Administratīvās atbildības likuma 263.pantā.

Gadījumā, ja naudas sods labprātīgi netiek samaksāts šajā lēmumā noteiktajā termiņā, tad saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 269.panta pirmo daļu iestāde pēc naudas soda brīvprātīgas izpildes termiņa beigām nekavējoties nodod lēmumu par sodu piespiedu izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam.

Padomes priekšsēdētāja vietniece

Aurēlija Ieva Druvieta

DOKUMENTS PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU